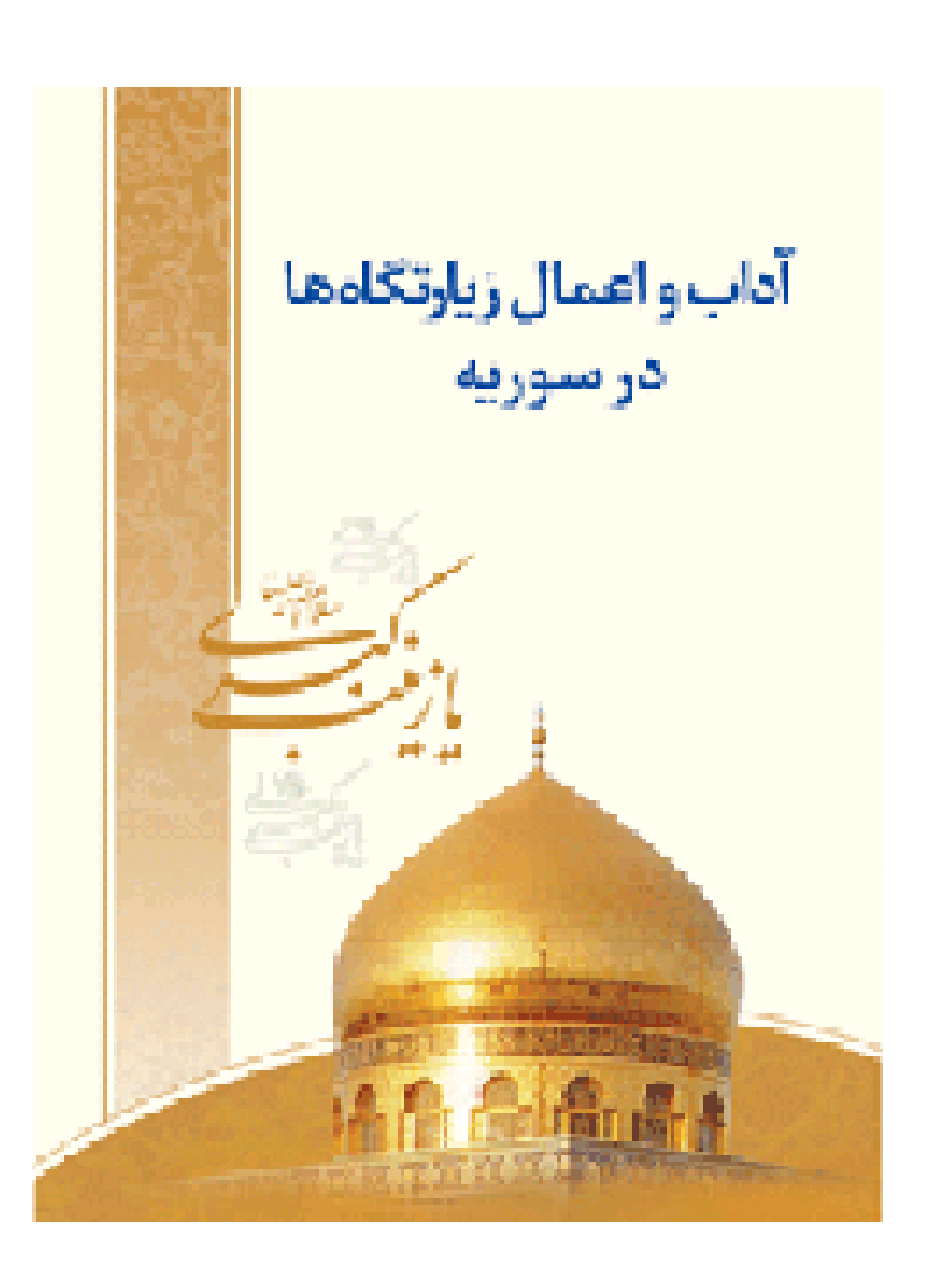

آداب و اعمال زیارتگاه‌ها
در سوریه

آداب و اعمال زیارتگاه ها در سوریه

نویسنده:

حسین احمدی قمی

ناشر چاپی:

مسجد مقدس جمکران

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

آداب و اعمال زیارتگاه ها در سوریه

مشخصات کتاب

سرشناسه : احمدی قمی حسین ۱۳۴۱ - عنوان و نام پدیدآور : آداب و اعمال زیارتگاه ها در سوریه/حسین احمدی قمی .

مشخصات نشر : قم: مسجد مقدس جمکران ۱۳۸۶.

مشخصات ظاهری : ۱۲۸ص. ؛ ۱۱ × ۱۶ س م.

شابک : ۷۰۰۰ ریال : چاپ دوم : ۹۷۸-۹۶۴-۹۷۳-۱۲۲-۳

یادداشت : فارسی - عربی

یادداشت : چاپ دوم : ۱۳۸۹(فیپا) .

موضوع : زیارتگاههای اسلامی -- سوریه

موضوع : زیارتنامه ها

موضوع : دعاها

موضوع : زیارت -- آداب و رسوم

شناسه افزوده : مسجد جمکران (قم)

رده بندی کنگره : PB۲۶۳/۶ /الف ۳آ۴ ۶۸۳۱

رده بندی دیویی : ۵۶۷/۷۹۲

شماره کتابشناسی ملی : ۱۲۹۰۳۱۰

مقدمه ناشر

سال های زیادی است که مشتاقان زیارت مقام شـهدای مدفون در کشور اسـلامی سوریه به آن سـرزمین پر از خاطرات غم بار سفر می نماینـد و بـا عشق و علاـقه خـاص زیـارت نـامه هـای وارده را تلاوت نموده و دل خود را با نور دعا و زیارت جلا می دهند.

لـذا بـا استفاده از کتاب های چاپ شـده پیرامون آن زیارتگاه ها و مقامات شـریف برآن شـدیم تا مجموعه پیش روی را برای

بهره برداری عزیزان مشتاق جمع آوری می نمائیم و به زیور طبع بیاراییم.

در این مجموعه از کتاب های زیادی به ویژه مجموعه های چاپ انتشارات وزین مشعر بهره برده ام که امید است مورد عنایت حضرت زینب علیها السلام قرار گیرند.

مدیر مسؤول انتشارات

مسجد مقدّس جمکران

حسین احمدی

زینب کبری «س» عقیله بنی هاشم

شیرزن کربلا، زینب کبری علیها السلام، تداوم بخش قیام عاشورا، دخت گرامی امیرمؤمنان علی علیه السلام، تربیت یافته دامن پاک فاطمه زهراعلیها السلام و خواهر با وفای امام حسن و امام حسین علیهما السلام است. آن حضرت که به «عقیله بنی هاشم» (بانوی با شخصیّت و بزرگوار هاشمی) معروف است، سومین فرزند خانواده بوده و در سال پنجم هجری، در زمان حیات پیامبر خداصلی الله علیه وآله در شهر مدینه دیده به جهان گشود،(۱) و حضرت رسول از طرف پروردگار، نام «زینب» را بر او نهاد و فرمود:

«به افراد حاضر و غایب امّتم توصیه می کنم که این دختر را احترام کنند». حضرت زینب معارف اسلامی را از سرچشمه فیاض آن فراگرفت و در تعلیم و تربیت مردم کوشا بود. بنابر نقل «خصائص الزینبیه» (۲) آن بانوی بزرگوار در ایام اقامت پدرش علی علیه السلام در کوفه در منزل خود، برای زنان جلسه تفسیر قرآن داشت. خطبه های وی در کوفه و شام و احتجاجش بر ابن زیاد

و یزید بهترین گواه بر دانش وافر و قدرت بیان و قوّت قلب و شجاعت و رشادت او است.

همسر گرامی او، پسر عمویش عبداللّٰه فرزند جعفر بن ابی طالب بود که ثمره این ازدواج فرزندانی بود که دو نفر از آنان به نام های «عون» و «محمّد» در رکاب سیّدالشهداعلیه السلام جهاد کردند و شربت شهادت نوشیدند.

زینب را «امّ المصائب» گویند؛ زیرا وی در زندگی مصیبت های گوناگون دید. او شاهد مصیبت وفات جد بزرگوارش رسول خداصلی الله علیه وآله و در حال کودکی مادر جوانش فاطمه زهراعلیها السلام را از دست داد. دیری نگذشت که پدر مظلومش امیرمؤمنان علیه السلام را با فرق شکافته نظاره گر بود. پس از آن با شهادت برادر بزرگوارش امام حسن مجتبی علیه السلام مواجه شد، و سرانجام به همراه برادرش امام حسین علیه السلام از مدینه راهی کربلا شد و در صحنه مصیبت بزرگ و نهضت خونین کربلا برادر را یاری و همراهی کرد. او ناظر شهادت برادران و عزیزان و فرزندان بود و پس ار آن همه مصیبت، در قید اسارت دشمن، همراه قافله اسیران در شهرها و بیابان ها و مجالس نامحرمان برده شد! فإنّا للّٰه و انّا إلیه راجعون.

حضرت زینب علیها السلام سرانجام در واقعه حرّه به سال ۶۲ هجری قمری یا در سال قحطی مدینه، همراه همسرش عبداللّٰه بن جعفر - که در دمشق زمین هایی داشت - به این شهر مهاجرت کرد و در همانجا وفات یافت. تاریخ ارتحالش را ۱۵ رجب سال ۶۲ هجری قمری نوشته اند.(۳)

آرامگاه حضرت زینب، در چند کیلومتری جنوب شرقی دمشق، پیوسته زیارتگاه شیعیان و دوستداران خاندان عصمت و طهارت است.

گرچه برای حضرت زینب، با آن همه قدر و

منزلت، زیارت مخصوصی نرسیده است ولی سزاوار است در زیارتش، آداب زیارت بزرگان دین، مانند: پاکیزگی و طهارت لباس و بدن ... مراعات شود و آن حضرت را با الفاظی که در زیارت کریمه اهل بیت، حضرت فاطمه معصومه علیها السلام، دختر موسی بن جعفرعلیه السلام(۴) است (زیارت اوّل) یا الفاظی که در زیارت اولاد ائمه (زیارت سوم) نقل شده است زیارت کنند و هر مقدار می توانند نماز و قرآن بخوانند و دعا کنند و ثوابش را به آن حضرت و یا دیگران هدیه نمایند.

برای استفاده بیشتر زائران محترم، زیارت نامه های نوشته شده موجود را یک جا جمع آوری کرده ایم تا هر کس مطابق روحیه و موقعیت خود یکی از آن ها را برگزینند.

قابل توجّه است که برخی از این زیارتنامه ها مانند:

«الزِّیارَهُ الْمُفْجِعَهُ» (زیارت دوم) بیشتر جنبه بیان وقایع و فجایع تاریخی و ذکر مصائب آن حضرت را دارد و چون در بیان تاریخ کربلا نقل قول های گوناگونی آمده و بیان همه آن ها مناسب یک زیارتنامه نیست، لذا سعی شده است زیارتنامه به شکل متداول آن آورده شود و از نقل قول ها و مدارک نکات تاریخی آن صرف نظر گردد. امید است زائران محترم از دعای خیر فراموشمان نفرمایند.(۵)

اذن دخول حرم مطهر حضرت زینب «س»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

بِاِذْنِ اللَّهِ وَإِذْنِ رَسُولِهِ وَإِذْنِ مَلائِکَتِهِ الْمُقَرَّبِینَ وَ اَنْبِیائِهِ الْمُرسَلِینَ، وَ الْأَئِمَّهِ الْمَعْصُومِینَ، وَ بِإِذْنِ السَیِّدَهِ زَیْنَبَ الْکُبْری بِنْتِ الْإِمام أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ عَلَیْهِ السَّلامُ، أَدْخُلُ هذِهِ الرَّوْضَهَ الْمُبارَکَهَ، وَاَدْعُو اللَّهَ بِفُنُونِ الدَّعَواتِ، وَ اَعْتَرِفُ لِلَّهِ بِالْعُبُودِیَّهِ، وَ لِلنَّبِیِّ وَ الْأَئِمَّهِ الْمَعْصُومِینَ عَلَیْهِمُ اَلسَّلامُ بِالطَّاعَهِ، رَبِّ أَدْخِلْنِی مُدْخَلَ صِدْقٍ، وَأَخْرِجْنِی مُخْرَجَ صِدْقٍ، وَاجْعَلْ لِی مِنْ لَدُنْکَ سُلْطاناً نَصِیراً.

زیارت اوّل حضرت زینب کبری علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلی آدَمَ صَفْوَهِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی نُوحٍ نَبِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی إِبْراهِیمَ خَلِیلِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی مُوسی کَلِیمِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی عِیسی رُوحِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَیْرَ خَلْقِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفِیَّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِاللَّهِ خاتَمِ النَّبِیِّینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا أَمِیرَالْمُؤْمِنِینَ، عَلِیَّ بْنَ أَبِی طالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَهُ سَیِّدَهَ نِساءِ الْعالَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا سِبْطَیِ الرَّحْمَهِ وَسَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعابِدِینَ وَقُرَّهَ عَیْنِ النّاظِرِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ الْبآرَّ الْأَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النّاصِحَ الْأَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ، اَلسَّلامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ. اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلی نُورِکَ وَسِراجِکَ، وَوَلِیِّ وَلِیِّکَ وَوَصِیِّ وَصِیِّکَ، وَحُجَّتِکَ عَلی خَلْقِکَ. اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا

بِنْتَ فاطِمَهَ وَخَدِیجَهَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا اُخْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ

عَلَيْكِ يا أَخْتَ وَلِيِّ اللّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا عَمَّةَ وَلِيِّ اللّهِ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ عَرَّفَ اللّهُ بَيْنَنا وَبَيْنَكَمْ فِی الْجَنَّه، وَحَشَرَنا فِی زُمْرَتِكُمْ، وَأَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ، وَسَقانا بِكَأْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبی طالِبٍ صَلَواتُ اللّهِ عَلَيْكُمْ، أَسْئَلُ اللّهَ أَنْ يُرِيَنا فِيكُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ، وَأَنْ يَجْمَعَنا وَإِيّاكُمْ فِی زُمْرَهِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَأَنْ لا يَسْلُبَنا مَعْرِفَتَكُمْ، إِنَّهُ وَلِیٌّ قَدِيرٌ. أَتَقَرَّبُ إِلَی اللّهِ بِحُبِّكُمْ، وَالْبَرآءَهِ مِنْ أَعْدآئِكُمْ، وَالتَّسْلِيمِ إِلَی اللّهِ راضِياً بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلامُسْتَكْبِرٍ، وَعَلی يَقِينِ ما أَتی بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ راضٍ نَطْلُبُ بِذلِكَ وَجْهَكَ يا سَيِّدِی. اَللّهُمَّ وَرِضاكَ وَالدّارَ الْآخِرَهَ، يا سَيِّدَتِی يا زَيْنَبُ، اِشْفَعِی لِی فِی الْجَنَّه، فَإِنَّ لَكِ عِنْدَ اللّهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ. اَللّهُمَّ إِنِّی أَسْئَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِی بِالسَّعادَه، فَلاتَسْلُبْ مِنِّی ما أَنَا فِيهِ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلّا بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِيمِ. اَللّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا، وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ، وَبِرَحْمَتِكَ وَعافِيَتِكَ، وَصَلَّی اللّهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ، وَسَلَّمَ تَسْلِيماً يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ.

دعای بعد از زیارت

مرحوم علّامه سیّد محسن امین قدس سره در مفتاح الجنات می فرماید: بعد از زیارت هر یک از انبیا و ائمه علیهم السلام و اولاد آنان مناسب است این دعا خوانده شود:

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، اَللّهُمَّ إِنّا نَسْأَلُكَ وَنَدْعُوكَ وَنُقْسِمُ عَلَيْكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ، وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلیَّ اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطّاهِرِينَ عَلَيْهِمُ السَّلامُ، أَنْ لا تَدَعَ لَنا فِی هذَا الْمَشْهَدِ الْمُعَظَّمِ وَالْمَقامِ الْمُكَرَّمِ ذَنْباً إِلّا غَفَرْتَهُ، وَلا هَمّاً إِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا سُوءاً إِلّا دَفَعْتَهُ، وَلا دَيْناً إِلّا قَضَيْتَهُ وَلا مَرِيضاً إِلّا شَفَيْتَهُ وَعافَيْتَهُ، وَلا غائِباً إِلّا حَفِظْتَهُ وَادْنَيْتَهُ، وَلا حاجَهً مِنْ حَوائِجِ الدُّنْيا وَالْآخِرَهِ

لَكَ فِيها رِضىً وَلَنا فِيها صَلاحٌ إِلَّا قَضَيْتَها وَيَسَّرْتَها، اَللّهُمَّ اغْفِرْلَنا وَلِآبائِنا وَأُمَّهاتِنا، وَاِخْوانِ دِينِنا، وَاَقْرِبآئِنا وَجيرانِنا، وَمَنْ عَلَّمَنا، وَمِنْ لَهُ فَضْلٌ عَلَيْنا، وَمَنِ اتَّخَذَ عِنْدَنا يَداً مِنْ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ، ذُنُوبَنَا كُلَّها، صَغِيرَها وَكَبِيرَها، ماتَقَدَّمَ مِنْها وَما تَأَخَّرَ، وَاعْصِمْنا فِيما بَقِيَ مِنْ اَعْمارِنا، وَارْحَمْنا وَلا تُسَلِّطْ عَلَيْنا مِنْ لا يَرْحَمُنَا، اَللّهُمَّ اَحْيِنا مَحْيا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاَمِتْنا مَماتَهُمْ، وَاحْشُرْنا مَعَهُمْ وَفِي زُمْرَتِهِمْ وَتَحْتَ لِوآئِهِمْ، وَلا تُفَرِّقْ بَيْنَنا وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ فِي الدُّنْيا والْآخِرَهِ، اَللّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوانَكَ وَالْجَنَّهَ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ يا كَرِيمُ، وَصَلَّى اللّهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً.

الزیاره المفجه

زیارت دوم حضرت زینب کبری علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ سَيِّدِ الْأَنْبِيآءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ صاحِبِ الْحَوْضِ وَاللِّوآءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مَنْ عُرِجَ بِهِ إِلَى السَّمآءِ، وَوُصِلَ إِلى مَقامِ قابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنى اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ نَبِيِّ الْهُدى وَسَيِّدِ الْوَرى وَمُنْقِذِ الْعِبادِ مِنَ الرَّدى، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ صاحِبِ الْخُلُقِ الْعَظِيمِ، وَالشَّرَفِ الْعَمِيمِ، وَالْآياتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ صاحِبِ الْمَقامِ الْمَحْمُودِ، وَالْحَوْضِ الْمَوْرُودِ وَاللِّوآءِ الْمَشْهُودِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مَنْهَجِ دِينِ الْإِسْلامِ، وَصاحِبِ الْقِبْلَهِ وَالْقُرْآنِ، وَعَلَمِ الصِّدْقِ وَالْحَقِّ وَالْإِحْسانِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ صِفْوَهِ الْأَنْبِيآءِ، وَعَلَمِ الْأَتْقِيآءِ، وَمَشْهُورِ الذِّكْرِ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمآءِ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللّهِ وَسَيِّدِ خَلْقِهِ، وَاَوَّلِ الْعَدَدِ قَبْلَ ايجادِ اَرْضِهِ وَسَماواتِهِ، وَآخِرِ الْأَبَدِ بَعْدَ فَناءِ الدُّنْيا وَاَهْلِها، اَلَّذِي رُوحُهُ نُسْخَهُ اللّاهُوتِ، وَصُورَتُهُ نُسْخَهُ الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ، وَ قَلْبُهُ خَزانَهُ الْحَيِّ الَّذِي لايَمُوتُ، وَ رَحْمَهُ اللّهِ وَ بَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ الْمُظَلَّلِ بِالْغَمامِ، سَيِّدِ الْكَوْنَيْنِ وَ مَوْلَى الثَّقَلَيْنِ، وَ شَفِيعِ الْأُمَّهِ

يَوْمَ الْمَحْشَرِ، وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكـاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ إِمامِ الْاَتْقِياءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ رُكْنِ الْأَوْلِياءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْك يا بِنْتَ عِمـادِ الْأَصْفِياءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ يَعْسُوبِ الـدِّينِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ أَميرِالْمُؤْمِنينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ قآئِدِ الْبَرَرَهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ قامِعِ الْكَفَرَهِ وَالْفَجَرَهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ وارِثِ النَّبِيّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ خَليفَهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ ضِياءِ الدّينِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ النَّبَأِ الْعَظيمِ عَلَى الْيَقينِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مَنْ حِسابُ النّاسِ عَلَيْهِ، وَ الْكَوْثَرُ فِى يَدَيْهِ، وَالنَّصُّ يَوْمَ الْغَديرِ عَلَيْهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مَنْ قادَ زِمامَ ناقَتِها جِبْرائيلُ وَ شارَكَها فِى مُصابِها اِسْرافيلُ، وَغَضِبَ لَها الرَّبُّ الْجَليلُ، وَبَكى لِمُصابِها اِبْراهيمُ الْخَليلُ، وَنُوحٌ وَمُوسَى الْكَليمُ فِى كَرْبَلاءِ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ الْغَريبِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ الْبُدُورِ السَّواطِعِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ الشُّمُوسِ الطَّوالِعِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ زَمْزَمَ وَ الصَّفا، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مَكَّهَ وَ مِنى اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مَنْ حُمِلَ عَلَى الْبُراقِ فِى الْهَواءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مَنْ حَمَلَ الزَّكاهَ بِاَطْرافِ الرِّداءِ وَ بَذَلَهُ عَلَى الْفُقَراءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مَنْ اُسْرِىَ بِهِ مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصى اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مَنْ ضَرَبَ بِالسَّيْفَيْنِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مَنْ صَلَّى الْقِبْلَتَيْنِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفى اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضى اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ فاطِمَهَ الزَّهْراءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ خَديجَهَ الْكُبْرى اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَ عَلى جَدِّكِ مُحَمَّدٍ الْمُخْتارِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَ عَلى اَبيكِ

حَیْدَرِ الْکَرَّارِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَ عَلَی السَّاداتِ الْأَطْهارِ الْأَخْیارِ، وَ هُمْ حُجَجُ اللَّهِ عَلَی الْأَقْطارِ، وَساداتِ الْأَرْضِ وَ السَّماءِ مِنْ وُلْدِ أخِیکِ الْحُسَیْنِ الشَّهِیدِ الْعَطْشانِ الظَّمْئانِ وَ هُوَ اَبُو التِّسْعَهِ الْاَطْهارِ، وَ هُمْ حُجَجُ اللَّهِ فِی الشَّرْقِ وَ الْغَرْبِ وَ الْأَرْضِ وَ السَّماءِ، اَلَّذِینَ حُبُّهُمْ فَرْضٌ عَلی اَعْناقِ کُلِ ّالْخَلائِقِ الْمَخْلُوقِینَ لِخالِقِ الْقادِرِ السُّبْحانِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ وَلِیِ ّاللَّهِ الْأَعْظَمِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا اُخْتَ وَلِیِ ّاللَّهِ الْمُعَظَّمِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا عَمَّهَ وَلِیِ ّاللَّهِ الْمُکَرَّمِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا اُمَّ الْمَصائِبِ یا زَیْنَبُ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الصِّدِّیقَهُ الْمَرْضِیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْفاضِلَهُ الرَّشِیدَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْکامِلَهُ الْعالِمَهُ الْعامِلَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْکَرِیمَهُ النَّبِیلَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا التَّقِیَّهُ النَّقِیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا مَنْ ظَهَرَتْ مَحَبَّتُها لِلْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ فِی مَوارِدَ عَدِیدَهٍ، وَتَحَمَّلَتِ الْمَصائِبَ الْمُحْرِقَهِ لِلْقُلُوبِ مَعَ تَحَمُّلاتٍ شَدِیدَهٍ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا مَنْ حَفِظَتِ الْإِمامَ فِی یَوْمِ عاشُوراءَ فِی الْقَتْلی وَبَذَلَتْ نَفْسَها فِی نَجاهِ زَیْنِ الْعابِدِینَ مِنْ مَجْلِسِ اَشْقَی الْاَشْقِیاءِ، وَنَطَقَتْ کَنُطْقِ عَلِیٍ ّعَلَیْهِ السَّلامُ فِی سِکَکِ الْکُوفَهِ وَحَوْلَها کَثِیرٌ مِنَ الْاَعْداءِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا تالِیَ الْمَعْصُومِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا مُمْتَحَنَهُ فِی تَحَمُّلِ الْمَصائِبِ کَالْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْبَعِیدَهُ عَنِ الْاَوْطانِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْاَسِیرَهُ فِی الْبُلْدانِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْمُتَحَیِّرَهُ فِی خَرابَهِ الشَّامِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْمُتَحَیِّرَهُ فِی وُقُوفِکِ عَلی جَسَدِ سَیِّدِ الشُّهَداءِ، وَخاطَبْتِ جَدَّکِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ بِهذَا النِّداءِ: صَلّی عَلَیْکَ مَلائِکَهُ السَّماءِ، هذا حُسَیْنٌ بِالْعَراءِ، مَسْلُوبُ الْعِمامَهِ وَ الرِّداءِ، مُقَطَّعُ الْأَعْضاءِ، وَ بَناتُکَ سَبایا، وَ إِلَی اللَّهِ الْمُشْتَکی وَ قُلْتَ: یا مُحَمَّدُ هذا حُسَیْنٌ، تُسْفِی عَلَیْهِ رِیحُ الصَّبا، مَجْذُوذُ الرَّأْسِ

مِنَ الْقَفا، قَتِيلُ اَوْلادِ الْبَغايا، واحُزْناهُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلى مَنْ تَهَيَّجَ قَلْبُها لِلْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الْعُرْيانِ الْمَطْرُوحِ عَلَى الثَّرى وَ قالَتْ بِصَوْتٍ حَزِينٍ: بِأَبِى مَنْ نَفْسِى لَهُ الْفِداءُ، بِأَبِى الْمَهْمُومُ حَتّى قَضى اً بِأَبِى الْعَطْشانُ حَتّى مَضى بِاَبِى مَنْ شَيْبَتُهُ تَقْطُرُ بِالدِّماءِ، اَلسَّلامُ عَلى مَنْ بَكَتْ عَلى جَسَدِ اَخِيها بَيْنَ الْقَتْلى حَتّى بَكى لِبُكائِها كُلُّ عَدُوٍّ وَ صَدِيقٍ، اَلسَّلامُ عَلى مَنْ تَكَفَّلَتْ وَاجْتَمَعَتْ فِى عَصْرِ عاشُوراءَ بِبَناتِ رَسُولِ اللَّهِ وَ اَطْفالِ الْحُسَيْنِ، وَ قامَتْ لَهَا الْقِيامَهُ فِى شَهادَهِ الطِّفْلَيْنِ الْغَرِيبَيْنِ الْمَظْلُومَيْنِ، اَلسَّلامُ عَلى مَنْ لَمْ تَنَمْ عَيْنُها لِاَجْلِ حِراسَهِ آلِ رَسُولِ اللَّهِ فِى طَفِ نَيْنَواءَ، وَصارَتْ اَسِيرَهً بِيَدِ الْأَعْداءِ، اَلسَّلامُ عَلى مَنْ رَكِبَتْ بَعِيراً بِغَيْرِ وَطاءٍ، وَنادَتْ اَخاها اَبَاالْفَضْلِ بِهذَا النِّداءِ: اَخِى اَبَاالْفَضْلِ! اَنْتَ الَّذِى اَرْكَبْتَنِى اِذا اَرَدْتُ الْخُرُوجَ مِنَ الْمَدِينَهِ، اَلسَّلامُ عَلى مَنْ خَطَبَتْ فِى مَيْدانِ الْكُوفَهِ بِخُطْبَهٍ نافِعَهٍ حَتّى سَكَنَتِ الْاَصْواتُ مِنْ كُلِ ناحِيَهٍ، اَلسَّلامُ عَلى مَنِ احْتَجَّتْ فِى مَجْلِسِ اِبْنِ زِيادٍ بِاحْتِجاجاتٍ واضِحَهٍ، وَقالَتْ فِى جَوابِهِ بِبَيِّناتٍ صادِقَهٍ، اِذْ قالَ ابْنُ زِيادٍ لِزَيْنَبَ سَلامُ اللَّهِ عَلَيْها كَيْفَ رَأَيْتِ صُنْعَ اللَّهِ بِاَخِيكِ الْحُسَيْنِ؟ قالَتْ: ما رَأَيْتُ إِلّا جَمِيلاً. اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا اَسِيرَهً بِاَيْدِى الْاَعْداءِ فِى الْفَلَواتِ، وَرَأَيْتِ اَهْلَ الشّامِ فِى حالَهِ الْعَيْشِ وَ السُّرُورِ وَ نَشْرِ الرَّاياتِ، اَلسَّلامُ عَلى مَنْ اَدْخَلُوها فِى مَجْلِسِ يَزِيدَ مَعَ الْأُسَراءِ مِنْ آلِ رَسُولِ اللَّهِ وَ قالَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ لِيَزِيدَ: يا يَزِيدُ ما ظَنُّكَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ لَوْ رَآنا عَلى هذِهِ الْحالَهِ؟ ثُمَّ قالَتْ اُمُّ الْمَصائِبِ زَيْنَبُ لِيَزِيدَ: تَقُولُ غَيْرَ مُتَأَثِّمٍ وَ لا مُسْتَعْظِمٍ: «لَاَهَلُّوا وَاسْتَهَلُّوا فَرَحاً، ثُمَّ قالُوا: يا يَزِيدُ لا تَشَلْ» مُنْتَحِياً عَلى ثَنايا اَبِى عَبْدِ اللَّهِ

سَیِّدِ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّهِ تَنْکِتُها بِمِخْصَرَتِک، ثُمَّ قالَتْ: وَ لَئِنْ جَرَّتْ عَلَیَّ الدَّواهِی مُخاطَبَتُک، وَ إِنِّی لَاَسْتَصْغِرُ قَدْرَک، وَ اَسْتَعْظِمُ تَقْرِیعَک وَ اَسْتَکْثِرُ تَوْبِیخَک، لکِنَّ الْعُیُونَ عَبْری وَ الصُّدُورَ حَرّی اَلا فَالْعَجَبُ کُلُّ الْعَجَبِ مِنْ اَقْدامِک عَلی قَتْلِ حِزْبِ اللّهِ النُّجَباءِ بِحِزْبِ الشَّیْطانِ الطُّلَقاءِ، وَ لَئِنِ اتَّخَذْتَنا مَغْنَماً لَتَجِدُنا وَشِیکاً مَغْرَماً، حِینَ لا تَجِدُ إِلّا ما قَدَّمَتْ یَداک، وَ ما رَبُّک بِظَلّامٍ لِلْعَبِیدِ، فَإِلَی اللّهِ الْمُشْتَکی وَ عَلَیْهِ الْمُعَوَّلُ فِی الشِّدَّهِ وَ الرَّخاءِ، فَکِدْ کَیْدَک، وَاسْعَ سَعْیَک، وَ ناصِبْ جَهْدَک، فَوَ اللّهِ لا تَمْحُو ذِکْرَنا، وَ لا تُمیتُ وَحْیَنا، وَ لا تُدْرِکُ اَمَدَنا، وَ لا تُرَخِّصُ عَنْک عارَها، وَ هَلْ رَأْیُک إِلّا فَنَداً، وَ اَیّامُک إِلّا عَدَداً، وَ جَمْعُک إِلّا بَدَداً، یا یَزِیدُ! اَما سَمِعْتَ قَوْلَ اللّهِ تَعالی وَ لا تَحْسَبَنَّ الَّذِینَ قُتِلُوا فِی سَبِیلِ اللّهِ اَمْواتاً بَلْ اَحْیاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ یُرْزَقُونَ، وَ حَسْبُک بِاللّهِ حاکِماً، وَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ خَصِیماً، وَ بِجِبْرِیلَ ظَهِیراً، ثُمَّ قالَتْ: اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِی خَتَمَ لِاَوَّلِنا بِالسَّعادَهِ وَالْمَغْفِرَهِ، وَ لِآخِرِنا بِالشَّهادَهِ وَ الرَّحْمَهِ، إِنَّهُ رَحِیمٌ وَدُودٌ، وَ هُوَ حَسْبُنا وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ، وَ صَلَّی اللّهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ اَهْلِ بَیْتِهِ الطّاهِرِینَ الْاَئِمَّهِ الْمَعْصُومِینَ آمِینَ یا رَبَّ الْعالَمِینَ.

زیارت سوم

مرحوم علامه مجلسی در بحار الانوار (جلد۹۹، طبع بیروت، ص ۲۷۲) از سیّد بن طاووس قدس سره دو زیارت برای مطلق امام زادگان نقل می کند و در صفحه بعد می فرماید: «زیارت اوّل آن را مرحوم مفید در مزار ذکر کرده است». بنابراین با توجّه به سخن بزرگان مناسب است زیارت اوّل امام زادگان را که در همین کتاب آورده ایم و اوّل آن «اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا السَّیِّدَهُ الزَّکِیَّهُ الطّاهِرَهُ الْوَلِیَّهُ وَ

الدّاعِیَهُ الْحَفِیَّهُ ... » می باشد جزو زیارات حضرت زینب علیها السلام خوانده شود، امید است که مورد قبول پروردگار قرار گیرد.

زیارت چهارم حضرت زینب کبری علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ نَبِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی سَیِّدِ الْأَنْبِیآءِ وَالْمُرْسَلِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضی اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ سَیِّدِ الْأَوصِیآءِ وَالصِّدِّیقِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ فاطِمَهَ الزَّهْرآءِ سَیِّدَهِ نِسآءِ الْعالَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا أُخْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ أَجْمَعِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا السَّیِّدَهُ الزَّکِیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الدّاعِیهُ الْحَفِیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا التَّقِیَّهُ النَّقِیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الرَّضِیَّهُ الْمَرْضِیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا اَلْعالِمَهُ الْغَیْرُ الْمُعَلَّمَهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْفَهِیمَهُ الْغَیْرُ الْمُفَهَّمَهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْمَظْلُومَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْمَهْمُومَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْمَغْمُومَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْمَضْرُوبَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْمَأْسُورَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الصِّدِّیقَهُ الصُّغْری اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْعِصْمَهُ الصُّغْری اَلسَّلامُ عَلَیْک یا صاحِبَهَ الْمُصِیبَهِ الْعُظْمی اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا زَیْنَبُ الْکُبْری اَشْهَدُ اَنَّکِ کُنْتِ صابِرَهً شاکِرَهً مُجَلَّلَهً مُعَظَّمَهً، مُکَرَّمَهً مُحَدَّثَهً، مُخَدَّرَهً مُوَقَّرَهً فِی جَمِیعِ حالاتِکِ وَ مُنْقَلَباتِکِ، وَ مُصِیباتِکِ وَ بَلِیّاتِکِ وَ اِمْتِحاناتِکِ حَتّی فِی اَشَدِّها وَ اَمَرِّها، وَ هِیَ وَاللَّهِ وُقُوفُکِ فِی هذَا الْمَکانِ، وَ اَخُوکِ الْعَطْشانُ مَصْرُوعٌ فِی عُمْقِ الْحائِرِ مِنْ کَثْرَهِ جَراحاتِ السَّیْفِ وَ السِّنانِ، وَ الشِّمْرُ جالِسٌ عَلی صَدْرِهِ، واحُزْناهُ عَلَیْهِ وَ عَلَیْکِ، یا بِنْتَ الزَّهْرا وَ بِنْتَ خَدِیجَهَ الْکُبْری اَشْهَدُ اَنَّکِ قَدْ نَصَحْتِ لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِأَمِیرالْمُؤْمِنِینَ وَ لِفاطِمَهَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ، وَنَصَرْتِهِمْ بِقَلْبِکِ وَ لِسانِکِ، وَ جاهَدْتِ فِی اللَّهِ بِلِسانِکِ حَقَّ جِهادِهِ، فَنِعْمَتِ الْأُخْتُ أَنْتَ لِلْحُسَیْنِ، وَ نِعْمَ الْأَخُ لَکِ اَبُو

عَبْدِ اللّهِ صَلَواتُ اللّهِ عَلَيْكَما، وَ عَلى مَنْ اَحَبَّكَما وَ نَصَرَكُما، وَ لَعَنَ اللّهُ اُمَّةً سَلَبَتْ قِناعَكِ، وَ ضَرَبَتْ بِكِعابِ الرِّماحِ عَلى اَعْضائِكِ، وَ حَرَّقَتْ خِيامَكِ، وَ اَسَرَّتْ عِيالَكِ، اَمْ سَمِعَتْ بِذلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ وَ لَمْ تَحْزَنْ، يا سَيِّدَتِي وَ مَوْلاتِي، اَنَا زائِرُكِ وَ مُحِبُّكِ وَ مُعِينُكِ، فَاشْفَعِي لِي وَ لِآبائِي وَ اُمَّهاتِي وَ اَجْدادِي، وَ اَسْئَلُ اللّهَ الْمَغْفِرَةَ بِحَقِّكِ، وَ بِحَقِّ جَدِّكِ رَسُولِ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اَبِيكِ أَمِيرِالْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلامُ، وَ اُمِّكِ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ عَلَيْهَاالسَّلامُ، وَ اَخَوَيْكِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَاالسَّلامُ، وَ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يا اَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسالَةِ وَمُخْتَلَفَ الْمَلائِكَةِ وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيلِ، جَمِيعاً وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ.

زيارت پنجم حضرت زينب كبرى، عقيله بنى هاشم عليها السلام

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ بِضْعَةِ خاتَمِ النَّبِيِّينَ، وَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا سُلالَةَ مَنْ لا تُحْصى فَضائِلُهُ، وَ لا تُسْتَقْصى مَناقِبُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ الْمَبْعُوثِ بِالرِّسالَةِ، وَ مُنْقِذِ الْعِبادِ مِنَ الْجَهالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلالَةِ، وَ الْعَظِيمِ الْمُظَلَّلِ بِالْغَمامِ، وَ النُّورِ الْمُهْتَدى بِهِ فِي اللَّيالِي وَ الْأَيَّامِ، حَبِيبِ اِلهِ الْعالَمِينَ، سَيِّدِنا اَبِى الْقاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّهِ، وَ رَحْمَةُ اللّهِ وَ بَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ سَيِّدِ الْاَوْصِياءِ، وَ رُكْنِ الْاَوْلِياءِ، وَ عِمادِ الْاَصْفِياءِ أَمِيرِالْمُؤْمِنِينَ، وَ يَعْسُوبِ الْمُتَّقِينَ، وَ قُدْوَةِ الصِّدِّيقِينَ، وَ اِمامِ الصَّالِحِينَ، وَ رَحْمَةُ اللّهِ وَ بَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ اَفْضَلِ الْاَوْلِياءِ، وَ اَوَّلِ السَّابِقِينَ إِلى دِينِ اللّهِ، وَ اَوْفاهُمْ لِرَسُولِ اللّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ صاحِبِ بَيْعَةِ يَوْمَ الْغَدِيرِ، وَ الْمُشْتَقِّ اسْمُهُ مِنِ اسْمِ الْعَلِيِّ الْقَدِيرِ، قآئِدِ الْبَرَرَةِ، وَقاتِلِ الْكَفَرَةِ وَقامِعِ الْفَجَرَةِ، وَ الْمَنْدُوبِ فِي الشَّدائِدِ، وَالْمَشْهُودِ بِحَقِّهِ فِي مُخْتَلَفِ الْمَشاهِدِ، وَ مَنْ اَخْلَصَ لِلّهِ تَعالى بِقَلْبِهِ وَ لِسانِهِ، وَ نَصَرَ الْحَقَّ بِسَيْفِهِ

وَ سِنانِهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا سَلِیلَهَ السَّیِّدِ الْاَکْبرِ، وَ الشّافِعِ بِیَوْمِ الْمَحْشَرِ، وَ السّاقِی مُحِبِّیهِ مِنْ نَهْرِ الْکَوْثَرِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ حَیْدَرٍ الْکَرّارِ، وَ خَلِیفَهِ الْمُخْتارِ، وَ قَسِیمِ الْجَنَّهِ وَ النّارِ، وَ صاحِبِ الْحَوْضِ وَ حامِلِ اللِّواءِ فِی یَوْمِ الْجَزاءِ، اِمامِ الْمُتَّقِینَ، أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ، وَ رَحْمَهُ اللّهِ وَ بَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا مُهْجَهَ قَلْبِ الْبَتُولِ، وَ قُرَّهَ عَیْنِ الرَّسُولِ، یا حَبِیبَهَ خَیْرِ خَلْقِ اللّهِ، وَ رَبِیبَهَ بَیْتِ وَحْیِ اللّهِ، وَ شَقِیقَهَ السِّبْطَیْنِ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ، وَ عَمَّهَ الْأَئِمَّهِ الْمَیامِینِ مِنْ آلِ طه وَ یاسِینِ، وَ رَحْمَهُ اللّهِ وَ بَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلی بِنْتِ مَکَّهَ وَ مِنی وَ زَمْزَمَ وَالصَّفا، اَلسَّلامُ عَلی مَنْ جَدُّها مُحَمَّدٌ الْمُصْطَفی وَ اَبُوها عَلِیٌّ الْمُرْتَضی وَ اُمّها فاطِمَهُ الزَّهْرا سَیِّدَهُ النِّساءِ، اَلسَّلامُ عَلی بِنْتِ صاحِبِ الدَّلائِلِ الْواضِحاتِ، وَ الْآیاتِ الْبَیِّناتِ، وَ الْمُعْجِزاتِ الْباهِراتِ، وَ الْبَراهِینِ الظّاهِراتِ، اَلسَّلامُ عَلَی الْمَوْلُودَهِ فِی مَعْقِلِ الْعِصْمَهِ وَالتُّقی وَ مَهْبَطِ الْوَحْیِ وَالْهُدی وَ مَوْرُوثَهِ عَظِیمِ الْفَضْلِ وَ النِّدی اَلسَّلامُ عَلَی الْمَرْأَهِ الصّالِحَهِ، وَ الْمُجاهِدَهِ النّاصِحَهِ، وَ الْحُرَّهِ الْاَبِیَّهِ، وَ اللَّبْوَهِ الطّالِبِیَّهِ، وَ الْمُعْجِزَهِ الْمُحَمَّدِیَّهِ، وَ الذَّخِیرَهِ الْحَیْدَرِیَّهِ، وَ الْوَدِیعَهِ الْفاطِمِیَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی مَنْ اَطاعَتِ اللّهِ تَعالی فِی السِّرِّ وَ الْعَلَنِ، وَ تَحَدَّتْ بِمَواقِفِها اَهْلَ النِّفاقِ وَ الْفِتَنِ، اَلسَّلامُ عَلی مَنْ اَرْهَبَتِ الطُّغاهَ فِی صَلابَتِها، وَ اَدْهَشَتِ الْعُقُولَ بِرَباطَهِ جَأْشِها، وَمَثَّلَتْ اَباها عَلِیّاً بِشَجاعَتِها، وَاشْبَهَتْ اُمَّها الزَّهْراءَ فِی عَظَمَتِها وَ بَلاغَتِها، اَلسَّلامُ عَلی الْمَنْسُوبَهِ لِأُسْرَهِ النُّبُوَّهِ، وَالْإِمامَهِ، وَ الْمَوْهُوبَهِ وَ سامَ الشَّرَفِ وَ الْمَجْدِ وَالْکَرامَهِ، اَلسَّلامُ عَلی مَنْ رَضَعَتْ بِلِبانِ الْإِیمانِ، وَتَرَبَّتْ بِتِلاوَهِ الْقُرْآنِ، فَشاعَ فَخْرُها بِکُلِّ زَمانٍ عَلی مَنْ حَباهَا الْجَلِیلُ جَلَّ اسْمُهُ بِالصِّفاتِ الْحَمِیدَهِ، وَ زادَها وَ قُوَّهً وَثُباتاً عَلَی الدِّینِ وَ

الْعَقِیدَهِ، وَ شَدَّ اللّهُ عَزْمَها فِی مَواطِنِ الْمِحَنِ الشَّدِیدَهِ، وَ اَلْهَمَها جَمِیلَ الصَّبْرِ، وَ اَکْرَمَها جَزِیلَ الْاَجْرِ، اَلسَّلامُ عَلی مَنْ اَحْیَتْ لَیالِیَها بِالتَّهَجُّدِ وَالْعِبادَهِ، فَنالَتْ مِنَ اللّهِ اَعْلی دَرَجاتِ السَّعادَهِ، سَلامٌ عَلی مَنْ اَوْلاها الْاِمامُ زَیْنُ الْعابِدِینَ عَلَیْهِ السَّلام بِشَهادَتِهِ، اِذْ قالَ مُخاطِباً لِعَمَّتِهِ: (اَنْتِ عالِمَهٌ غَیْرُ مُعَلَّمَهٍ وَ فَهِمَهٌ غَیْرُ مُفَهَّمَهٍ)، سَلامٌ عَلَی الْاُخْتِ الَّتِی واسَتْ اَخاها فِی مُهِمَّتِهِ، وَ شارَکَتْهُ فِی نَهْضَتِهِ، وَ تَباهَتْ بِالْاِسْلامِ وَ عِزَّتِهِ، سَلامٌ عَلی مَنْ ناصَرَتِ الْحُسَیْنَ فِی جِهادِهِ، وَ لَمْ تَضْعُفْ عَزِیمَتُها بَعْدَ اسْتِشْهادِهِ، سَلامٌ عَلی قَلْبِ زَیْنَبَ الصَّبُورِ، وَ لِسانِها الشَّکُورِ، سَلامٌ عَلی مَنْ تَظافَرَتْ عَلَیْهَا الْمَصائِبُ وَ الْکُرُوبُ، وَ ذاقَتْ مِنَ النَّوائِبِ ما تَذُوبُ مِنْهَا الْقُلُوبُ، سَلامٌ عَلی مَنْ تَجَرَّعَتْ غُصَصَ الْآلامِ وَ الْمَآسِی، وَ ما لا تَقْوی عَلَی احْتِمالِهَا الْجِبالُ الرَّواسِی، فَاَصْبَحَتْ لِلْبَلایا قِبْلَتَها، وَ لِلرَّزایا کَعْبَتَها، سَلامٌ عَلی مَنْ شاطَرَتْ اُمَّهَا الزَّهْراءَ فِی ضُرُوبِ الْمِحَنِ وَ الْاَرْزاءِ، وَ دارَتْ عَلَیْها رَحَی الْکَوارِثِ وَ الْبَلاءِ یَوْمَ کَرْبَلاءَ، سَلامٌ عَلی مَنْ عَجِبَتْ مِنْ صَبْرِها مَلائِکَهُ السَّماءِ، سَلامٌ عَلی مَنْ فُجِعَتْ بِجَدِّها وَ اَبِیها وَ اُمِّها وَ بَنِیها وَالْخِیَرَهِ مِنْ اَهْلِها وَ ذَوِیها، اَبْکِی عَلی زَیْنَبَ الْکُبْری وَکُرْبَتِها، اَبْکِی عَلی زَیْنَبَ الثَّکْلی وَ غُرْبَتِها، اَبْکِی عَلی زَیْنَبَ حُزْناً لِمِحْنَتِها، اَبْکِی عَلی هَضْمِها مِنْ بَعْدِ عِزَّتِها، اَبْکِی عَلَی الْمَظْلُومَهِ الْغَرِیبَهِ، اَبْکِی عَلَی الْمَحْزُونَهِ الْکَئِیبَهِ، اَبْکِی عَلی مَنْ داهَمَتْهَا الدُّنْیا بِالْمَشاهِدِ الرَّهِیبَهِ، وَ لَمْ تُشْبِهْ مُصِیبَتَها مُصِیبَهٌ، اَبْکِی عَلی مَنْ عایَنَتْ اَشْلاءَ الضَّحایا، مُجَزَّرِینَ عَلی صَعِیدِ الْمَنایا، وَ رَأَتْ مَصارِعَ الشُّهَداءِ مِنْ عَشِیرَتِها، وَ اِخْوَتِها وَ بَنِی عُمُومَتِها، وَ قَدْ فَرَّقَ السَّیْفُ بَیْنَ الرُّؤُوسِ مِنْهُمْ وَ الْاَبْدانِ، وَ حَرارَهُ الشَّمْسِ قَدْ غَیَّرَتْ مِنْهُمُ الْاَلْوانِ، وَ بَیْنَهُمْ رَیْحانَهُ الْمُصْطَفی

سَیِّدُ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّهِ، صَریعاً عَلَی الرَّمْضاءِ، فَاَجْهَشَتْ بِالْبُکاءِ، وَ نادَتْ بِهذَا الدُّعاءِ: «اِلهی تَقَبَّلْ مِنّا هذَا الْقُرْبانَ»، ثُمَّ انْثَنَتْ شاکِیَهً وَجْدَها إلی جَدِّها، وَ هِیَ تَقُولُ: «یا مُحَمَّداهُ! هذا حُسَیْنٌ بِالْعَراءِ، مُرَمَّلٌ بِالدِّماءِ، مُقَطَّعُ الْاَعْضاءِ، وَ بَناتُکَ سَبایا، وَ ذُرِّیَّتُکَ مُقَتَّلَهٌ»، اَبْکی عَلی مَنْ اَبْکَتْ کُلَّ عَدُوٍ وَ صَدیقٍ، اَبْکی عَلی مَنْ اَبْعَدَهَا الزَّمانُ عَنِ الْاَهْلِ وَ الْاَوْطانِ، وَ طافَ بِهَا الْاَعْداءُ سَبِیَّهً فِی الْبُلْدانِ، وَ سَرَوْا بِها اَسیرَهً مِنَ الْکُوفَهِ إلَی الشّامِ بِجَمْعٍ مِنَ الْاَرامِلِ وَ الْاَیْتامِ، اَلسَّلامُ عَلی عَزیزَهِ الصِّدیقَهِ الزَّهْراءِ، وَ بِنْتِ خَدیجَهَ الْکُبْری اَلسَّلامُ عَلی مَنْ اَصْبَحَ حَرَمُها مَوْئِلَ آمالِ الْآمِلینَ، وَ مُلْتَقی وُفُودِ الزّائِرینَ، وَ یَتَمَسَّکُ بِضَریحِها جَمیعُ الْمُحِبّینَ وَ الْمُحْتاجینَ، وَ یَؤُمُّ قَبْرَهَا الْخَلائِقُ فِی کُلِّ حینٍ، اَلسَّلامُ عَلی سَیِّدَتِنا وَ مَوْلاتِنا زَیْنَبَ بِنْتِ أَمیرِالْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ أَبی طالِبٍ، وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ.

زیارت ششم حضرت زینب کبری علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم

اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بَنْتِ خاتَمِ الْأَنْبِیآءِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ صاحِبِ الْحَوْضِ وَاللِّوآءِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ خَدیجَهَ الْکُبْری اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ سَیِّدِ الْاَوْصِیاءِ وَ رُکْنِ الْاَوْلِیاءِ أَمیرِالْمُؤْمِنینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ فاطِمَهَ الزَّهْراءِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا أُخْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا عَمَّهَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا اُمَّ الْمَصائِبِ یا زَیْنَبُ بِنْتَ عَلِیٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْفاضِلَهُ الرَّشیدَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْعالِمَهُ الْکامِلَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الرَّضِیَّهُ الْمَرْضِیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا تالِیَ الْمَعْصُومِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا مُمْتَحَنَهُ فِی تَحَمُّلِ الْمَصائِبِ کَالْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْبَعیدَهُ عَنِ الْاَوْطانِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا الْاَسیرَهُ فِی الْبُلْدانِ، اَلسَّلامُ عَلی مَنْ شَهِدَ بِفَضْلِها اَبُوها اَمیرُالْمُؤْمِنینَ، وَ اَمَرَها اَخُوهَا الْحُسَیْنُ بِالصَّبْرِ عَلی صَدَماتِ

الْمُعانِدِینَ.

اَشْهَدُ اَنَّکِ اَطَعْتِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ، وَ صَبَرْتِ عَلَی الْأَذی فِی جَنْبِهِ حَتّی اَتاکَ الْیَقِینُ، فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ جَحَدَکِ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَکِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَمْ یَعْرِفْ حَقَّکِ، وَلَعَنَ اللَّهُ أَعْداءَ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِ ّوَالْإِنْسِ، مِنَ الْأَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ، وَضاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ الْأَلِیمَ، اَتَیْتُکِ یا مَوْلاتِی وَابْنَهَ مَوْلایَ زئِراً قاصِداً وافِداً عارِفاً بَحَقِّکِ، فَاشْفَعِی لِی عِنْدَاللَّهِ تَعالی فِی غُفْرانِ ذُنُوبِی، وَقَضاءِ حَوائِجِی، وَاِعْطاءِ سُؤْلِی، وَ کَشْفِ ضُرِّی، فَإِنَّ لَکِ عِنْدَاللَّهِ جاهاً عَظِیماً وَ شَفاعَهً مَقْبُولَهً، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَعَلی آباءِکِ الطّاهِرِینَ، وَعَلَی الْمَلائِکَهِ الْحافِّینَ حَوْلَ حَرَمِکِ الشَّرِیفِ الْمُبارَکِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ

پس دو رکعت نماز به قصد هدیه برای آن مکرّمه بجا آور و دعا کن آنچه را که دوست داری.

زیارت وداع حضرت زینب علیها السلام

هر گاه خواستی آن حضرت را وداع کنی بگو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ فاطِمَهَ الزَّهْراءِ سَیِّدَهِ نِساءِ الْعالَمِینَ، اَسْتَوْدِعُکِ اللَّهَ وَاَسْتَرْعِیکِ وَاَقْرَءُ عَلَیْکِ السَّلامَ، اَللَّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیارَهِ أُمِ ّالْمَصائِبِ زَیْنَبَ بِنْتِ عَلِیٍ ّ فَإِنِّی أَسْأَلُکَ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ أَبَداً ما أَبْقَیْتَنِی، فَإِذا تَوَفَّیْتَنِی فَاحْشُرْنِی فِی زُمْرَتِها، وَأَدْخِلْنِی فِی شَفاعَتِها، وَشَفاعَهِ جَدِّها وَأَبِیها وَأُمِّها وَأَخِیها بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ، اَللَّهُمَّ بِحَقِّها عِنْدَکَ وَمَنْزِلَتِها لَدَیْکَ، اِغْفِرْ لِی وَلِوالِدَیَّ وَلِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ، وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَهً وَفِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَقِنا عَذابَ النّارِ بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ.

و از پروردگار درخواست کن که بار دیگر شما را به زیارت آن مکرمه برگرداند و این آخرین عهد و زیارت شما نباشد.

حضرت رقیه دختر امام حسین «ع»

مرحوم شیخ عباس قمی قدس سره در «منتهی الآمال» از کامل شیخ بهایی نقل می کند که: زنان خاندان نبوت به هنگام اسیری، حال مردانی را که در کربلا شهید شده بودند بر فرزندان مخفی و پوشیده می داشتند و هر کودکی را وعده می دادند که پدر تو سفر رفته و بازمی گردد تا آنان را به خانه یزید آوردند، دخترکی بود چهار ساله، شبی از خواب بیدار شد و گفت: پدرم حسین کجاست، این ساعت او را خواب دیدم. سخت پریشان بود، زنان و کودکان همه به گریه افتادند و فغان از ایشان برخاست. یزیدِ خفته، از خواب بیدار شد و حال تفحص کرد، خبر بردند که حال چنین است. آن لعین در حال گفت که بروند سر پدر او را بیاورند و در کنار او نهند. پس آن سر مقدّس بیاوردند و در کنار

آن دختر چهار ساله نهادند. پرسید: این چیست؟ گفتند: «سر پدر تو است». آن دختر بترسید و فریاد برآورد و رنجور شد و در آن چند روز جان به حقّ تسلیم کرد.

معروف است که حضرت رقیه در خرابه شام از دنیا رفت، مزار این مخدره هم اکنون در بازارچه ای قدیمی، در دمشق، کمی دورتر از مسجد اموی واقع است که عاشقان خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام به زیارتش می شتابند.

با توجّه به این که زیارت مخصوصی برای آن حضرت ذکر نشده سزاوار است زائران محترم، او را با الفاظی که در زیارت اولاد ائمه علیهم السلام نقل شده، یا هر زیارتی که مناسب با شأن و منزلت آن حضرت است، زیارت کنند. و هر مقدار فرصت دارند نماز و قرآن بخوانند و ثوابش را به آن حضرت یا هر کسی که می خواهند اهدا نمایند.

اینک چند زیارتنامه مناسب با مقام، ذکر می شود که امید است مورد قبول پروردگار و توجّه ولی عصر – ارواحنا فداه – قرار گیرد و در آخرت از شفاعت پدر بزرگوارش امام حسین علیه السلام و اجداد طاهرش به ویژه جده اش فاطمه زهراعلیها السلام بهره مند شویم.

اذن دخول حرم مطهر حضرت رقیه «س»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

بِاِذْنِ اللَّهِ وَ اِذْنِ رَسُولِهِ وَ اِذْنِ مَلائِکَتِهِ الْمُقَرَّبِینَ وَ اَنْبِیائِهِ الْمُرْسَلِینَ، وَ الْأَئِمَّهِ الْمَعْصُومِینَ، وَ بِاِذْنِ السَّیِّدَهِ رُقَیَّهَ بِنْتِ الْحُسَیْنِ الشَّهِیدِ عَلَیْهِ السَّلامُ، أَدْخُلُ هذِهِ الرَّوْضَهَ الْمُبارَکَهَ، وَ اَدْعُو اللَّهَ بِفُنُونِ الدَّعَواتِ، وَ اَعْتَرِفُ لِلَّهِ بِالْعُبُودِیَّهِ، وَ لِلنَّبِیِّ وَ الْأَئِمَّهِ الْمَعْصُومینَ عَلَیْهِمُ اَلسَّلامُ بِالطَّاعَهِ، رَبِّ أَدْخِلْنِی مُدْخَلَ صِدْقٍ، وَأَخْرِجْنِی مُخْرَجَ صِدْقٍ، وَاجْعَلْ لِی مِنْ لَدُنْکَ سُلْطاناً نَصِیراً.

زیارت اوّل حضرت رقیه علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلی آدَمَ صَفْوَهِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی نُوحٍ نَبِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی إِبْراهِیمَ خَلِیلِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی مُوسی کَلِیمِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی عِیسی رُوحِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللَّهِ،اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَیْرَ خَلْقِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفِیَّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِاللَّهِ خاتَمِ النَّبِیِّینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا أَمِیرَالْمُؤْمِنِینَ، عَلِیَّ بْنَ أَبِی طالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَهُ سَیِّدَهَ نِسآءِ الْعالَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا سِبْطَیِ الرَّحْمَهِ وَسَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعابِدِینَ وَقُرَّهَ عَیْنِ النّاظِرِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ الْبآرَّ الْأَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضَا الْمُرْتَضی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النّاصِحَ الْأَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ، اَلسَّلامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ. اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلی نُورِکَ وَسِراجِکَ، وَوَلِیِّ وَلِیِّکَ وَوَصِیِّ وَصِیِّکَ، وَحُجَّتِکَ عَلی خَلْقِکَ. اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ فاطِمَهَ وَخَدِیجَهَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا أُخْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ

عَلَيْكِ يـا عَمَّهَ وَلِيِّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا رُقَيَّهُ بِنْتَ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الصَّغيرَهُ الشَّهيدَهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَقْهُورَهُ الْمَظْلُومَهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْفاضِلَهُ الرَّشيدَهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْجَليلَهُ الْجَميلَهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْبَعيدَهُ عَنِ الْأَوْطانِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْأَسيرَهُ فِى الْبُلْدانِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا مَوْلاتِى وَابْنَهَ مَوْلاىَ، وَسَيِّدَتِى وَابْنَهَ سَيِّدِى وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ، فَلَعَنَ اللّهُ مَنْ جَحَدَكِ، وَلَعَنَ اللّهُ مَنْ ظَلَمَكِ وَلَعَنَ اللّهُ مَنْ ضَرَبَكِ، وَلَعَنَ اللّهُ مَنْ لَمْ يَعْرِفْ حَقَّكِ وَلَعَنَ اللّهُ أَعْداءَ آلِ مُحَمَّدٍ، مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ، مِنَ الْأَوَّلينَ وَالْآخِرينَ، وَضاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذابَ الْأَليمَ، اَتَيْتُكِ يا مَوْلاتِى وَابْنَهَ مَوْلاىَ، قاصِداً وافِداً عارِفاً بَحَقِّكِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ عَرَّفَ اللّهُ بَيْنَنا وَبَيْنَكُمْ فِى الْجَنَّهِ، وَحَشَرَنا فِى زُمْرَتِكُمْ، وَأَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ، وَسَقانا بِكَأْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِى طالِبٍ صَلَواتُ اللّهِ عَلَيْكُمْ، أَسْئَلُ اللّهَ أَنْ يُرِيَنا فِيكُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ، وَأَنْ يَجْمَعَنا وَإِيّاكُمْ فِى زُمْرَهِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَأَنْ لا يَسْلُبَنا مَعْرِفَتَكُمْ، إِنَّهُ وَلِيٌّ قَديرٌ. أَتَقَرَّبُ إِلَى اللّهِ بِحُبِّكُمْ، وَالْبَراءَهِ مِنْ أَعْدائِكُمْ، وَالتَّسْليمِ إِلَى اللّهِ راضِياً بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلامُسْتَكْبِرٍ، وَعَلى يَقينِ ما أَتى بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ راضٍ نَطْلُبُ بِذلِكَ وَجْهَكَ يا سَيِّدِى. اَللّهُمَّ وَرِضاكَ وَالدّارَ الْآخِرَهَ، يا رُقَيَّهُ، اِشْفَعِى لِى فِى الْجَنَّهِ، فَإِنَّ لَكِ عِنْدَ اللّهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ. اَللّهُمَّ إِنِّى أَسْئَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِى بِالسَّعادَهِ، فَلاتَسْلُبْ مِنِّى ما أَنَا فِيهِ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلّا بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. اَللّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا، وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ، وَبِرَحْمَتِكَ وَعافِيَتِكَ، وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ، وَسَلَّمَ تَسْليماً يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ.

زیارت دوم حضرت رقیه علیها السلام

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا سَيِّدَتَنا رُقَيَّهَ، عَلَيْكِ التَّحِيَّهُ وَالسَّلامُ وَرَحْمَهُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ

رَسُولِ اللّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ أَميرِالْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ أَبی طالِبٍ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَيِّدَةِ نِسآءِ الْعالَمينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ خَديجَةَ الْكُبْرى اُمِّ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ وَلِيِّ اللّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا أُخْتَ وَلِيِّ اللّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الصِّدّيقَةُ الشَّهيدَةُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الزَّكِيَّةُ الْفاضِلَةُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةِ الْبَهِيَّةِ، صَلَّى اللّهُ عَلَيْكِ وَعَلى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ، فَجَعَلَ اللّهُ مَنْزِلَكِ وَمَأْواكِ فِی الْجَنَّةِ مَعَ آبائِكِ وَاَجْدادِكِ، الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ الْمَعْصُومينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدّارِ وَعَلَى الْمَلائِكَةِ الْحافّينَ حَوْلَ حَرَمِكِ الشَّريفِ، وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ، وَصَلَّى اللّهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ، وَسَلَّمَ تَسْليماً بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ.

پس از زيارت حضرت رقيّه عليها السلام خوب است دعايى را كه مرحوم علامه سيّد محسن امين قدس سره نقل كرده اند و در صفحه ۱۴۰ همين كتاب بعد از زيارت حضرت زينب عليها السلام آمده است، خوانده شود.

زيارت سوم حضرت رقيه عليها السلام

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا السَّيِّدَةُ الزَّكِيَّةُ الطّاهِرَةُ الْوَلِيَّةُ، وَالدّاعِيَةُ الْحَفِيَّةُ، أَشْهَدُ أَنَّكِ قُلْتِ حَقّاً، وَنَطَقْتِ حَقّاً وَصِدْقاً، وَدَعَوْتِ إِلى مَوْلایَ وَمَوْلاكِ عَلانِيَةً وَسِرّاً، فازَ مُتَّبِعُكِ وَنَجى مُصَدِّقُكِ، وَخابَ وَخَسِرَ مُكَذِّبُكِ وَالْمُتَخَلِّفُ عَنْكِ، اِشْهَدی لی بِهذِهِ الشَّهادَةِ لِأَكُونَ مِنَ الْفائِزينَ بِمَعْرِفَتِكِ وَطاعَتِكِ وَتَصْديقِكِ وَاتِّباعِكِ، وَالسَّلامُ عَلَيْكِ يا سَيِّدَتی رُقَيَّةَ بِنْتَ سَيِّدی وَمَوْلایَ اَباعَبْدِاللّهِ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ بِكَرْبَلاءَ، أَنْتِ بابُ اللّهِ الْمُؤْتى مِنْهُ وَالْمَأْخُوذُ عَنْهُ، أَتَيْتُكِ زائِراً، وَحاجاتی لَكِ مُسْتَوْدِعاً، وَها أَنَا ذا أَسْتَوْدِعُكِ دينی وَأَمانَتی وَخَواتيمَ عَمَلی، وَجَوامِعَ أَمَلی إِلى مُنْتَهى أَجَلی، وَالسَّلامُ عَلَيْكِ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ.

زيارت وداع حضرت رقيه عليها السلام

هرگاه خواستى با آن حضرت وداع كنى، نزد قبر آن مكرمه بايست و فكر كن و مصيبت هايى را كه به آن مظلومه وارد آمده است - چه در راه كوفه و شام و چه در خرابه شام - در نظر آور و بگو:

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ رَسُولِ اللّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ وَلِیِّ اللّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ فاطِمَةَ وَخَديجَةَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ، وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ اَسْتَوْدِعُكِ اللّهَ وَاَسْتَرْعيكِ وَاَقْرَءُ عَلَيْكِ السَّلامَ، اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی لِزِيارَةِ رُقَيَّةَ بِنْتِ الْحُسَيْنِ، فَإِنّی أَسْأَلُكَ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ أَبَداً ما أَبْقَيْتَنی، وَإِذا تَوَفَّيْتَنی فَاحْشُرْنی فی زُمْرَتِها، وَأَدْخِلْنی فی شَفاعَتِها، وَشَفاعَةِ جَدِّها وَأَبيها وَأَخيها بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ، اَللّهُمَّ بِحَقِّها عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِها لَدَيْكَ، اِغْفِرْ لی وَلِوالِدَیَّ وَلِجَميعِ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ، وَآتِنا فِی الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ.

اُم سلمه و اُمّ حبيبه همسر رسول خدا

در قبرستان باب الصغير دمشق در حجره اى جدا از قبرستان، دو قبر به نام هاى «امّ سلمه» و «امّ حبيبه» همسران پيامبر وجود

دارد، لیکن بیشتر مورّخان بر این باورند که آن دو، در مدینه، در قبرستان بقیع مدفونند.

زیارت اُم سلمه همسر رسول خداصلی الله علیه و آله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمِینَ اللَّهِ مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِاللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَ الْوَصِیِّینَ وَحُجَّةَ اللَّهِ عَلَی النَّاسِ اَجْمَعِینَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلی فاطِمَةَ الزَّهْراءِ، سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمِینَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَی الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِینَ مِنْ وُلْدِ اَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا اُمَّ سَلَمَةَ یا زَوْجَةَ النَّبِیِّ الْأَعْظَمِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَعَلی زَوْجاتِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِاللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا مُرَبِّیَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا وَصِیَّةَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَعَلی خَدِیجَةَ الْکُبْری اُمِّ الْمُؤْمِنِینَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَعَلی شُهَداءِ کَرْبَلاءَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَعَلَی النِّساءِ الْمَسْبِیَّاتِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَعَلی نِساءِ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِینَ، وَالْأَبْرارِ الْمَعْصُومِینَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ.

اَللَّهُمَّ بَلِّغْ سَلامِی إِلی سَیِّدَتِی وَ مَوْلاتِی اُمِّ سَلَمَةَ، سَلامَ مُوَدِّعٍ وَ سَلامَ مُفارِقٍ وَ سَلامَ مُتَوَسِّلٍ بِها إِلَیْکَ بِأَنْ لا تَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِی هذِهِ بَلِ ارْزُقْنِی الْعَوْدَةَ ثُمَّ الْعَوْدَةَ یا اَللَّهُ ما دُمْتُ حَیّاً، اَللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْیِی مَشْکُوراً وَ ذَنْبِی مَغْفُوراً وَعَمَلِی مَبْرُوراً وَمُوالاتِی بِها حَمِیدَةً وَحَیاتِی بِها سَعِیدَةً وَحَوائِجِی بِها مَقْضِیَّةً وَاَعْمالِی بِها مَرْضِیَّةً وَاسْمِی فِی السُّعَداءِ وَرُوحِی مَعَ الشُّهَداءِ، اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی وَلِوالِدَیَّ وَلِلْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ، بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ وَبِحُرْمَةِ السُّورَةِ الْمُبارَکَةِ الْفاتِحَةِ.

عبداللَّه فرزند امام زین العابدین علیه السلام

ابومحمّد عبداللَّه الباهر بن علی بن الحسین، مردی فقیه و فاضل بود و به فرموده شیخ مفید متولی صدقات پیامبر اسلام صلی الله علیه وآله و امیرالمؤمنین بود و از پدران بزرگوار خود از حضرت رسول صلی الله علیه وآله اخبار بسیاری روایت کرده و مردم نیز آثار فراوانی از او نقل نموده اند.

زیارت اوّل حضرت عبداللَّه فرزند امام زین العابدین علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ نَبِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ خَیْرِ خَلْقِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الصَّادِقِ الْاَمِینِ، الْمَبْعُوثِ رَحْمَةً لِلْعالَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ الْإِنْسِیَّةِ الْحَوْراءِ، سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمِینَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ الْحُسَیْنِ الشَّهِیدِ الْمَظْلُومِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ عَلِیِّ بْنَ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعابِدِینَ وَسَیِّدِ السَّاجِدِینَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلی مَعادِنِ حِکْمَةِ اللَّهِ، وَمَوْضِعِ سِرِّ اللَّهِ، وَذُرِّیَّةِ رَسُولِ اللَّهِ، صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، اَلسَّلامُ عَلی أَهْلِ بَیْتِ النُّبُوَّةِ، مَهْبِطِ الْوَحْیِ وَمَنْ نَطَقَ بِمَدْحِهِمُ التَّنْزِیلُ وَکانَتْ بُیُوتُهُمْ مَهْبَطَ جِبْرِیلَ وَالْمَلائِکَةِ الْمُقَرَّبِینَ، اَلسَّلامُ عَلی آلِ طه وَیس وَذُرِّیَّةِ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ وَبابِ الْحِطَّةِ الَّذِی مَنْ

دَخَلَهُ کـانَ مِنَ الْـآمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلیَ الْمُطَهَّرِینَ مِنَ الْعَیْبِ وَالْمُنَزَّهِینَ مِنَ الرَّیْبِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکـاتُهُ، یالَیْتَنا کُنَّا مَعَکَمْ فَنَفُوزَ فَوْزاً عَظِیماً، وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا ساداتِی وَمَوالِیَّ جَمِیعاً وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ.

زیارت دوم حضرت عبداللّه فرزند امام سجادعلیه السلام

چون اراده زیارت کنی برو نزد قبر آن حضرت بایست و بگو:

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَیَّتُهَا النَّفْسُ الشَّرِیفَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَیَّتُهَا السُّلالَهُ الطَّاهِرَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَیَّتُهَا النَّسَمَهُ الزَّاکِیهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ أَیَّتُهَا النَّفْسُ الْفاخِرَهُ وَابْنَ بُحُورِ الْعُلُومِ الـذَّاخِرَه، وَاَوْلِیائِی عِنْدَ عَوْدِ الرُّوحِ اِلَی الْعِظامِ النَّخِرَه، وَشُفَعائِی فِی الْآخِرَه، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ سَیِّدِ الْبَطْحاءِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ حُجَّهِ اللَّهِ عَلَی الْوَری اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَبْدَاللَّهِ بْنِ الْاِمامِ زَیْنِ الْعابِدِینَ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْئَلُکَ بِحَقِّ هـذَا الشَّخْصِ الشَّرِیفِ وَبِحَقِّ آبـائِهِ وَاَجْدادِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ اَنْ تَجْعَلَ سَعْیِی بِهِمْ مَشْکُوراً، وَذَنْبِی بِهِمْ مَغْفُوراً، وَحَیاتِی بِهِمْ سَعِیدَهً، وَعاقِبَتِی بِهِمْ حَمِیدَهً، وَحَوائِجِی بِهِمْ مَقْضِیَّهً، وَاَفْعالِی بِهِمْ مَرْضِیَّهً، وَاُمُورِی بِهِمْ مَسْعُودَهً وَشُؤُونِی بِهِمْ مَحْمُودَهً، اَللَّهُمَّ

وَاَحْسِنْ لِیَ التَّوْفِیقَ، وَنَفِّسْ عَنّی کُلَّ هَم ٍ وَضِیقٍ، اَللّهُمَّ جَنِّبْنِی عِقابَکَ، وَامْنَحْنِی ثَوابَکَ، وَاَسْکِنِّی جِنانَکَ، وَارْزُقْنِی رِضْوانَکَ وَاَمانَکَ وَاَشْرِکْ فِی صالِحِ دُعائِی والِدَیَّ وَجَمِیعَ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ، اَلْاَحْیاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ، إِنَّکَ وَلِیُّ الْباقِیاتِ الصّالِحاتِ، آمِینَ یا رَبَّ الْعالَمِینَ.

محل دفن سرهای شهدای کربلا علیهم السلام(۶)

در قبرستان باب الصغیر مرقدی است که معروف به محل دفن سرهای مقدّس شهدای کربلا می باشد و ۱۶ علامت به نشانه ۱۶ سر، بر روی آن گذاشته اند و نام هایی که بر آن نوشته شده است عبارتند از:

۱ - ابوالفضل، عباس بن علی ۲ - علی بن الحسین، (علی اکبر) ۳ - حبیب بن مظاهر ۴ - قاسم بن الحسن ۵ - عبداللَّه بن علی ۶ - عمر بن علی ۷ - الحرّ الریاحی ۸ - محمّد بن علی ۹ - عون بن عبداللَّه ۱۰ -علی بن ابی بکر ۱۱ - عثمان بن علی ۱۲ - جعفر بن علی ۱۳ - جعفر بن عقیل ۱۴ - محمّد بن مسلم ۱۵ - عبداللَّه بن عقیل ۱۶ - حسین بن عبداللَّه.

لیکن مرحوم سیّد محسن امین قدس سره در اعیان الشیعه و مفتاح الجنّات(۷) می نویسد: «من پس از سال ۱۳۲۱ ه. در قبرستان باب الصغیر مقامی را دیدم که بر سر در آن سنگی بود و بر آن، این نوشته به چشم می خورد:

«هذا رأس العباس بن علی و رأس علی بن الحسین الاکبر و رأس حبیب بن مظاهر»؛ «اینجا سر عباس بن علی و سر علی اکبر فرزند امام حسین علیه السلام و سر حبیب بن مظاهر است».

چند سال بعد که آن مقام تجدید بنا گردید، آن سنگ را از سردر برداشتند و در داخل مقام بر روی ضریحی که کار گذاشته شد، نام بسیاری

از شهدای کربلا را نوشتند.

مؤلف محترم کتاب «مراقد اهل بیت در شام» می نویسد: دفن سرهای مطهر شهدا در باب الصغیر، با قطع نظر از تعدادشان، موافق با اعتبار است؛ زیرا پس از وارد شدن اسرا به دمشق، هدفی که ابن زیاد از فرستادن اهل بیت به شام دنبال می کرد و مقصدی که یزید از فرا خواندن آنان داشت، تأمین شده بود و از طرفی با توجّه به دگرگونی اوضاع شام و تحریک شدن افکار عمومی شامیان علیه دستگاه حاکم، به ویژه پس از خطبه امام سجادعلیه السلام و دیگر فعالیت های پیام رسانی اسرای اهل بیت، ادامه رفتار سابق رژیم به صلاحش نبود، از این رو با شتاب تمام وسائل مراجعت خاندان رسالت به مدینه را فراهم ساخت و اقتضای آن را داشت که سرهای مقدّس شهدا را نیز در همان دمشق به خاک بسپارند. و نیز طبیعی است که پس از دفن سرهای مطهر در قبرستان عمومی شهر، جایگاه دفن، مانند دیگر مکان های مقدّس محفوظ بماند و به خوبی از آن نگهداری شود.

در هر حال بسیار مناسب و بجا است که درباب الصغیر کنار مرقد منسوب به سرهای مقدّس شهدای کربلا اظهار ارادت گردد و به امید ثواب برای شهداء زیارتی خوانده شود.

زیارت شهدای کربلا رحمهم الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا أَنْصارَ اللَّهِ وَأَنْصارَ رَسُولِهِ، وَأَنْصارَ أَمِيرالْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ، وَأَنْصارَ فاطِمَهَ، وَأَنْصارَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَأَنْصارَ الْإِسْلامِ، أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَقَدْ نَصَحْتُمْ لِلَّهِ، وَجاهَدْتُمْ فِی سَبِيلِهِ، فَجَزاكُمُ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزاءِ، فُزْتُمْ وَاللَّهِ فَوْزاً عَظِيماً، فَيا لَيْتَنِی كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً، أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْياءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ. وَأَشْهَدُ أَنَّكُمُ الشُّهَداءُ وَالسُّعَداءُ، وَأَنَّكُمُ الْفائِزُونَ فِی

دَرَجاتِ الْعُلی وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ.

زیارت دوم سرهای شهدا رحمهم الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلی سَیِّدِنا وَمَوْلانا رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی سَیِّدَنا وَمَوْلانا أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ، اَلسَّلامُ عَلَیَ الْحَسنِ بْنِ عَلِیٍ السِّبْطِ الشَّهِیدِ، اَلسَّلامُ عَلی الحُسَیْنِ بْنِ عَلی سَیِّدِ الشُّهَدَآءِ، وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلی عَلِیِ بْنِ الْحُسَیْنِ الْأَکْبَرِ، اَوَّلِ شَهِیدٍ بِکَرْبَلاءِ مِنْ اَهْلِ بَیْتِ النُّبُوَّهِ، أَشْبَهِ النَّاسِ خَلْقاً وَخُلْقاً وَمَنْطِقاً بِرَسُولِ اللَّهِ، صَلَّی اللَّهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، اَلسَّلامُ عَلی اَبِی الْفَضلِ الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ قَمَرِ بَنِی هاشِمِ، وَصاحِبِ لِوآءِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ، اَلسَّلامُ عَلی حَبِیبِ بْنِ مَظاهِرِ الْأَسَدِی، اَلصَّابِرِ الْمُجاهِدِ فِی سَبِیلِ اللَّهِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا أَنْصارَ دِینِ اللَّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا أَنْصارَ رَسُولِ اللَّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا أَنْصارَ أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا أَنْصارَ فاطِمَهَ الزَّهْرآءِ سَیِّدَهِ نِسآءِ الْعالَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا أَنْصارَ أَبِی مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا أَنْصارَ أَبِی عَبْدِاللَّهِ الْحُسَیْنِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَی الدَّارِ، لا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِکُمْ وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ.

زیارت سوم سرهای مقدّس شهدا رحمهم الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلی رُؤُوسِ الشُّهَداءِ الصِّدِّیقِینَ الصَّابِرِینَ الْأَبْرارِ الْأَخْیارِ وَعَلی اَرْواحِهِمُ الزَّکِیَّهِ الْمَرْضِیَّهِ الْباذِلِینَ جَواهِرَ مُهْجَتِهِمْ وَنُفُوسِهِمْ لِلَّهِ وَالتَّارِکِینَ زَهْرَهَ الْحَیاهِ اِباءً لِلضَّیْمِ وَحِرْصاً عَلَی الدِّینِ وَاَهْلِهِ مِنَ الْمَماتِ وَالزَّوالِ فِداءً لِسَیِّدِ الشُّهَداءِ سَلِیلِ خَیْرِ الْأَنْبِیاءِ صَلیَّ اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَبِی عَبْدِاللَّهِ الْحُسَیْنِ سِبْطِ رَسُولِ اللَّهِ وَرَیْحانَتِهِ، اَلسَّلامُ عَلَی الْمُحامِینَ عَنْ حَرَمِ الرَّسُولِ وَفاطِمَهَ الْبَتُولِ، اَلسَّلامُ عَلَی الْمُجاهِدِینَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ وَالذَّابِّینَ عَنْ تَوْحِیدِ اللَّهِ وَدِینِهِ وَرَسُولِهِ وَعِتْرَتِهِ، اَلسَّلامُ عَلَی الْأَصْفِیاءِ الْمُخْلَصِینَ، اَلسَّلامُ عَلی رُؤُوسِکُمُ الْمُقَطَّعَهِ وَاَرْواحِکُمُ الْمُقَدَّسَهِ، اَلسَّلامُ عَلَی الْمُجاهِدِینَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَی الدَّارِ، فُزْتُمْ وَاللَّهِ فَوْزاً عَظِیماً فَلَقَدْ وَفَیْتُمْ بِعَهْدِ

اللّهِ وَحفِظْتُمْ وَصِیَّهَ رَسُولِهِ صَلیَ اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فِی عِتْرَتِهِ حَتّی قُتِلْتُمْ وَفُرِّقَ بَیْنَ رُؤُوسِكُمْ وَاَبْدانِكَمْ وَسالَتْ دِماؤُكُمْ وَاَنْتُمْ صَرْعی عَلی وَجْهِ الثَّری وَقَفَ الْحُسَیْنُ عَلَیْهِ السَّلامُ وَقَدْ بَقِیَ فَرِیداً بَعْدَكُمْ لا ناصِرَ لَهُ سِواكُمْ وَاَنْتُمْ مُجَزَّرِینَ كَالْاَضاحِی وَقَدْ اَحاطَ بِهِ آلافٌ مِنَ الْغادِرِینَ وَهُوَ یُنادِی: واغُرْبَتاهُ، واوَحْدَتاهُ! اَما مِنْ ناصِرٍ مُعِینٍ؟ اَما مِنْ مُغِیثٍ؟ فَلَمْ یُجِبْهُ سُواكُمْ مُجِیبٌ فَناداكُمْ مُسَلِّماً وَمُعاتِباً: یا اَصْحابَ الْحَمِیَّهِ! یا حَبِیبَ بْنَ مَظاهِرٍ! یا زُهَیْرُ! یا مُسْلِمُ! یا حُرَّ الرِّیاحِی!یا اَبْطالَ الصَّفا! یا فُرْسانَ الْهَیْجاءِ! مالِی اُنادِیكُمْ فَلا تَسْمَعُونَ وَاَدْعُوكُمْ فَلا تُجِیبُونَ؟ فَها نَحْنُ عَلَیْكُم مُتَفَجِّعُونَ وَبِكُمْ لاحِقُونَ، اِنَّا لِلّهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ راجِعُونَ، وَوَصَفَكُمْ اَیْضاً لَیْلَهَ الْعاشِرِ مِنَ الْمُحَرَّمِ بِقَوْلِهِ: تَسْتَأْنِسُونَ بِالْمَنِیَّهِ اسْتِئْناسَ الطِّفْلِ جانِبَ اُمِّهِ.

وَقَوْلِهِ: لَمْ اَرَ اَصْحاباً اَوْفی مِنْكُمْ، نَعَمْ نِلْتُمُ الثَّوابَ، ثَوابَ الْمُجاهِدِینَ الَّذِینَ وَصَفَهُمْ رَسُولُ اللّهِ صَلیَّ اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بِقَوْلِهِ: اِنَّ لِلْجَنَّهِ باباً یُقالُ لَهُ بابُ الْمُجاهِدِینَ یَخْطُونَ اِلَیْهِ وَهُمْ مُقَلَّدُونَ بِسُیُوفِهِمْ وَالْجَمْعُ فِی الْمَواقِفِ وَالْمَلائِكَهُ تَتَرَحَّبُ بِهِمْ فَمَنْ تَرَكَ الْجِهادَ اَلْبَسَهُ اللّهُ ذُلاًّ وَفَقْراً فِی مَعِیشَتِهِ وَمَحْقاً فِی دِینِهِ وَما مِنْ قَطْرَهٍ اَحَبُّ إِلَی اللّهِ تَعالی مِنْ قَطْرَهِ دَمٍ فِی سَبِیلِ اللّهِ، وَلِلشَّهِیدِ سَبْعُ خِصالٍ: یُغْفَرُ لَهُ كُلُّ ذَنْبٍ، وَتَتَلَقّاهُ الْحُورُ الْعَیْنُ، وَیُكْسی مِنْ حُلَلِ الْجَنَّهِ، وَتَتَلَقّاهُ حَزَنَهُ الْجِنانِ كُلٌّ یُرِیدُ اَخْذَهُ مَعَهُ فَیَسْرَحُ فِی الْجَنَّهِ حَیْثُ یشاءُ، وَیَنْظُرُ فِی وَجْهِ اللّهِ وَهِیَ الرّاحَهُ الْكُبْری وَفَوْقَ كُلِّ بِرٍّ بِرٌّ حَتّی یُقْتَلَ فِی سَبِیلِ اللّهِ فَلَیْسَ فَوْقَهُ بِرٌّ، مُبَرَّؤُونَ مِنَ الْآثامِ، طَهَّرَهُمْ دَمُ الشَّهادَهِ مِنْها اَیَّ تَطْهِیرٍ، اَلسَّلامُ عَلی اَبِی الْفَضْلِ الْعَبّاسِ بْنِ عَلِیِّ بْنِ اَبِی طالِبٍ عَلَیْهِ السَّلامُ وَعَلی اِخْوَتِهِ الْمُصَرَّعِینَ بِكَرْبَلاءَ وَعَلی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ الْاَكْبَرِ الَّذی لَمّا رَآهُ الْحُسَیْنُ مُقَطَّعاً

اِرْباً اِرْباً اَسْبَلَ عَبْرَتَهُ وَقالَ: قَتَلَ اللَّهُ قَوْماً قَتَلُوکَ، یا بُنَیَّ ما اَجْرَأَهُمْ عَلَی اللَّهِ وَعَلی انْتِهاکِ حُرْمَةِ رَسُولِ اللَّهِ، یا شَبیهَ رَسُولِ اللَّهِ خَلْقاً وَخُلْقاً، اَلسَّلامُ عَلَی الْقاسِمِ بْنِ الْحَسَنِ عَلَیْهِ السَّلامُ، اَللَّهُمَّ بَلِّغْهُمْ مِنَّا تَحِیَّةً وَسَلاماً وانَلْنا مِثْلَ اَجْرِهِمْ وَاجْمَعْنا مَعَهُمْ فِی مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِکَ، اَللَّهُمَّ اَغِثْنا فِی هذَا الْمَکانِ بِعَفْوِکَ وَعافِیَتِکَ وَعُمَّنا وَوالِدَیْنا وَکافَّةَ الْمُسْلِمینَ بِشُمُولِ فَیْضِکَ وَفَضْلِکَ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ بِمُحَمَّدٍ صَلیَّ اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. اَللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنا وَارْحَمْنا اَنْتَ مَوْلانا فَانْصُرْنا عَلَی الْقَوْمِ الْکافِرینَ، اَللَّهُمَّ لا تُخْرِجْنا مِنَ الدُّنْیا حَتّی تَرْضی عَنَّا وَ اشْفِ مَرْضانا وَاقْضِ حاجاتِنا، اَللَّهُمَّ سُدَّ فَقْرَنا بِغِناکَ وَعافِنا مِنْ بَلاءِ الدُّنْیا وَعَذابِ الْآخِرَةِ وَ صَلَّی اللَّهُ عَلی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرینَ.

سکینه دختر امام حسین علیه السلام

مرحوم حاج شیخ عباس قمی در منتهی الآمال می نویسد: «سکینه بی بی زن ها و عقیله قریش بود با حصافت عقل و اصابت رأی، گویند او افصح و اعلم مردم بوده به زبان عرب و علم و شعر و فضل و ادب، و از برای او قضایای کثیره است».

حضرت سکینه در کربلا شاهد به شهادت رسیدن پدر و دیگر عزیزان خود بود و همراه خواهرش رقیه و فاطمه و عمه اش زینب و دیگر اهل بیت امام حسین علیه السلام به اسارت درآمد و پس از بازگشت از سفر کوفه و شام، در خانه پدری خود تحت کفالت حضرت زین العابدین در مدینه اقامت گزید و با عزاداری و سوگواری خاطره نهضت کربلا و شهادت پدرش امام حسین علیه السلام را زنده نگه داشت. او یکی از پیام آوران نهضت عاشورا بود.

سکینه در سال ۱۱۷ هجری قمری در سن هفتاد سالگی وفات یافت. بعضی از تاریخ نگاران

ماننـد یاقوت حِمَوی و مرحوم سیّد محسن امین، محل دفن او را مـدینه دانسـته انـد لیکن با توجّه به بعض قرائن و شواهد، بعید نیست قبر او در باب الصغیر دمشق باشد.

در هر حـال، در ابتـدای درب اصلیِ باب الصـغیر، در داخل حجره ای دو قبر منسوب به سـکینه و امّ کلثوم علیها السـلام وجود دارد، و منـاسب است زائران محترم شـام بـا قرائت فـاتحه ای بـا آن دو بزرگوار تجدیـد میثاق کننـد، به امیـد آن که همگی در قیامت از شفاعت آنان و پدرانشان بهره مند شویم.

زیارت اوّل حضرت سکینه دختر امام حسین علیه السلام

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللَّهِ،اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نَبِیَّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خاتَمَ النَّبِیّینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا أَمِیرالْمُؤْمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَـیِّدَ الْوَصِـیّینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِینَ عَلِیَّ بْنَ أَبِی طالِبٍ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا سَیِّدَتِی وَمَوْلاتِی فاطِمَهَ الزَّهْرآءِ سَیِّدَهَ نِسـآءِ الْعـالَمِینَ، اَلسَّلاـمُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَـیْنِ سَـیِّدَیْ شَـبابِ أَهْـلِ الْجَنَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا سَـکِینَهُ بِنْتُ الْحُسَـیْنِ بْنِ عَلِیِّ بْنَ أَبِی طـالِبٍ، اَلسَّلاـمُ عَلَیْـکِ یـا بِنْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلاـمُ عَلَیْـکِ یـا أُخْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکـاتُهُ، اَلسَّلاـمُ عَلَیْـکِ أَیَّتُهَـا الصِّدِّیقَهُ الشَّهِیـدَهُ، اَلسَّلاـمُ عَلَیْـکِ أَیَّتُهَـا الرَّضِـیَّهُ الْمَرْضِـیَّهُ، اَلسَّلاـمُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْمَظْلُومَهِ اَلْبَهِیَّهِ، صَـلَّی اللَّهُ عَلی رُوحِکِ وَبَـدَنِکِ، اَلسَّلامُ عَلَیْـکِ وَعَلَی الْمَلائِکَهِ الْحافِّینَ حَوْلَ حَرَمِکِ الشَّرِیفِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اِشْـهَدِی لِی یا مَوْلاتِی بِهـذِهِ الشَّهادَهِ «اَشْـهَدُ اَنْ لا اِلهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْـدُهُ وَرَسُولُهُ» لِـأَکُونَ مِنَ الْفـآئِزِینَ بِمَعْرِفَتِـکِ وَاتِّباعِـکِ وَتَصْـدِیقِکِ وَطاعَتِـکِ وَالسَّلامُ عَلَیْکِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ.

زیارت دوم حضرت سکینه علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلاـمُ عَلَیْـکِ یـا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلاـمُ عَلَیْـکِ یـا بِنْتَ أَمِیرالْمُؤْمِنِینَ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ فاطِمَهَ الزَّهْرآءِ سَیِّدَهِ نِسـآءِ الْعـالَمِینَ، اَلسَّلاـمُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ الْحُسَـیْنِ الشَّهِیـدِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الصِّدِّیقَهُ الشَّهِیـدَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الرَّضِـیَّهُ الْمَرْضِـیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْفاضِـلَهُ الزَّکِیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا التَّقِیَّهُ النَّقِیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَعَلی آبائِکِ الطَّاهِرِینَ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، فَیالَیْتَنا کُنَّا مَعَکُمْ فَنَفُوزَ فَوْزاً عَظِیماً.

زیارت سوم حضرت سکینه علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلاـمُ عَلی آدَمَ صَـفْوَهِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی نُوحٍ نَبِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی إِبْراهِیمَ خَلِیلِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی مُوسـی کَلِیمِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی عِیسـی رُوحِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَیْرَ خَلْقِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَـفِیَّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِاللَّهِ خاتَمِ النَّبِیِّینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا أَمِیرَالْمُؤْمِنِینَ، عَلِیَّ بْنَ أَبِی طالِبٍ وَصِـیَّ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَهُ سَـیِّدَهَ نِسآءِ الْعالَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا سِـبْطَیِ الرَّحْمَهِ وَسَـیِّدَیْ شَـبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَـیْنِ سَـیِّدَ الْعابِدِینَ وَقُرَّهَ عَیْنِ

النّاظِرِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ باقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِيِّ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقَ الْبآرَّ الْأَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرَ الطُّهْرَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا الْمُرْتَضى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ التَّقِيَّ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِيَّ النّاصِحَ الْأَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، اَلسَّلامُ عَلَى الْوَصِيِّ مِنْ بَعْدِهِ. اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلى نُورِكَ وَسِراجِكَ، وَوَلِيِّ وَلِيِّكَ وَوَصِيِّ وَصِيِّكَ، وَحُجَّتِكَ عَلى خَلْقِكَ. اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ فاطِمَةَ وَخَدِيجَةَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ أَمِيرِالْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ،

اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا أَخْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ الْحُسیْنِ الشَّهیدِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ عَرَّفَ اللَّهُ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّهِ، وَحَشَرَنا فِی زُمْرَتِکُمْ، وَأَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ، وَسَقانا بِکَأْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَیْکُمْ، أَسْئَلُ اللَّهَ أَنْ یُرِیَنا فِیکُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ، وَأَنْ یَجْمَعَنا وَإِیّاکُمْ فِی زُمْرَهِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَأَنْ لا یَسْلُبَنا مَعْرِفَتَکُمْ، إِنَّهُ وَلِیٌّ قَدِیرٌ. أَتَقَرَّبُ إِلَی اللَّهِ بِحُبِّکُمْ، وَالْبَراءَهِ مِنْ أَعْدآئِکُمْ، وَالتَّسْلِیمِ إِلَی اللَّهِ راضِیاً بِهِ غَیْرَ مُنْکِرٍ وَلامُسْتَکْبِرٍ، وَعَلی یَقِینٍ ما أَتی بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ راضٍ نَطْلُبُ بِذلِکَ وَجْهَکَ یا سَیِّدِی. اَللَّهُمَّ وَرِضاکَ وَالدّارَ الْآخِرَهَ، یا سَکَیْنَهُ، اِشْفَعِی لِی فِی الْجَنَّهِ، فَإِنَّ لَکِ عِنْدَ اللَّهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ مَقْبُولَهً. اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْئَلُکَ أَنْ تَخْتِمَ لِی بِالسَّعادَهِ، فَلاتَسْلُبْ مِنِّی ما أَنَا فِیهِ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلّا بِاللَّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ. اَللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا، وَتَقَبَّلْهُ بِکَرَمِکَ وَعِزَّتِکَ، وَبِرَحْمَتِکَ وَعافِیَتِکَ، یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ وَصَلَّی اللَّهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَسَلَّمَ تَسْلِیماً

زیارت وداع حضرت سکینه علیها السلام

هرگاه خواستی با آن حضرت وداع کنی نزد قبر آن مظلومه بایست و بگو:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ فاطِمَهَ وَخَدِیجَهَ، اَسْتَوْدِعُکِ اللَّهَ وَاَسْتَرْعِیکِ وَاَقْرَءُ عَلَیْکِ السَّلامَ، اَللَّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیارَهِ سُکَیْنَهَ الْمَظْلُومَهِ بِنْتِ الحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ، فَإِنِّی أَسْأَلُکَ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ أَبَداً ما أَبْقَیْتَنِی، وَإِذا تَوَفَّیْتَنِی فَاحْشُرْنِی فِی زُمْرَتِها، وَأَدْخِلْنِی فِی شَفاعَتِها، وَشَفاعَهِ جَدِّها وَأَبِیها وَعَمِّها وَأَخِیها بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ، اَللَّهُمَّ بِحَقِّها عِنْدَکَ وَمَنْزِلَتِها لَدَیْکَ، اِغْفِرْ لِی وَلِوالِدَیَّ وَلِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ، وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَهً وَفِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَقِنا عَذابَ النّارِ بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ.

امّ کلثوم دختر امیرمؤمنان علی علیه السلام

امّ کلثوم دختر علی بن ابی طالب علیه السلام نیز همراه زنان و اطفال حضرت سیدالشهداعلیه السلام در کربلا شاهد آن نهضت خونین و مصیبت جانگداز بود و پس از شهادت برادرش امام حسین علیه السلام مانند زینب کبری همراه اسیران به کوفه و شام رفت و با خطبه های افشاگرانه و کوبنده خود، در بارگاه ابن زیاد و یزید، در ابلاغ پیام انقلاب امام حسین علیه السلام نقش به سزایی داشت.

امّ کلثوم که همراه کاروان کربلا به مجلس ابن زیاد و یزید به اسارت رفت و در باب الصغیر دمشق در کنار مرقد سکینه دفن است، امّ کلثوم صغری فرزند امیرالمؤمنین از غیر فاطمه زهراعلیها السلام می باشد.

زیارت اوّل امّ کلثوم دختر امیرالمؤمنین علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ نَبِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا أُخْتَ الْحسنِ الْمَسْمُومِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا أُخْتَ الْحُسَیْنِ الشَّهِیدِ الْمَظْلُومِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ وَعَلی جَدِّکِ وَأَبِیکِ وَأُمِّکِ وَأَخَوَیْکِ وَرَحْمَهُ

اللَّهِ وَبَرَكـاتُهُ، لَعَنَ اللَّهُ أَمَّةً ظَلَمَتْكَمْ وَلَعَنَ اللَّهُ أَمَّةً قَتَلَتْكَمْ وَاسْـتَحَلَّتْ مِنْكَمُ الْمَحارِمَ وَانْتَهَكَتْ فِي قَتْلِكَمْ حُرْمَةَ الْإِسْـلامِ، فَيالَيْتَنا كُنَّا مَعَكُمْ فَنَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً وَالسَّلامُ عَلَيْكِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكاتُهُ.

زیارت دوم امّ کلثوم دختر حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يـا سَـيِّدَتِي وَمَوْلاتِي يا زَيْنَبُ الْمُلَقَّبَةُ بِأُمِّ كُلْثُومَ بِنْتِ مَوْلانا أَمِيرِالْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طالِبٍ عَلَيْهِما السَّلامُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ أَمِيرِالْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ قآئِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ تَحْتَ لِوآءِ الْحَمْدِ إِلى جَنَّاتِ النَّعِيمِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يـا بِنْتَ قآئِدِ الْبَرَرَهِ وَقـامِعِ الْكَفَرَهِ وَالْفَجَرَهِ وَوارِثِ النَّبِيِّينَ وَيَعْسُوبِ الـدِّينِ وَالنَّبَإِ الْعَظِيمِ عَلَى الْيَقِينِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ مَنْ حِسابُ النَّاسِ عَلَيْهِ وَالْكَوْثَرُ فِي يَـدَيْهِ وَالنَّصُّ يَوْمَ الْغَدِيرِ عَلَيْهِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يـا أُخْتَ الْحَسَنِ الزَّكِيِّ الْمَسْـمُومِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا أُخْتَ الْحُسَـيْنِ الشَّهِيـدِ الْمَظْلُومِ قَمَرِ الْأُمَّةِ وَرَيْحانَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَـلَّمَ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكـاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى مَلآئِكَةِ اللَّهِ الْحـافِّينَ حَوْلَ حَرَمِكِ الشَّرِيفِ الْمُسْـتَغْفِرِينَ لِزُوَّارِكِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكـاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْـدِاللَّهِ الصَّادِقِ الْأَمِينِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكـاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى أَبِيكِ أَمِيرِالْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طالِبٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكـاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى فاطِمَةَ الزَّهْرآءِ بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ سَيِّدَةِ نِسآءِ الْعالَمِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى اَخَوَيْكِ الْحَسَنِ وَالْحُسَـيْنِ سِـبْطَيْ رَسُولِ اللَّهِ وَرَيْحانَتَيْهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى التِّسْعَةِ الْمَعْصُومِينَ مِنْ

ذُرِّیَّهِ أَخِیکَ الْحُسَیْنِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَمْ وَعَلی شاهِدِکُمْ وَعَلی غآئِبِکَمْ وَعَلی ذُکُورِکُمْ وَعَلی اُناثِکَمْ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلی مَعادِنِ حِکْمَهِ اللَّهِ، وَمَوْضِعِ سِرِّ اللَّهِ وَذُرِّیَّهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، اَلسَّلامُ عَلی أَهْلِ بَیْتِ النُّبُوَّهِ، مَهْبَطِ الْوَحْیِ وَمَنْ نَطَقَ بِمَدْحِهِمُ التَّنْزِیلُ وَکانَتْ بُیُوتُهُمْ مَهْبَطَ جَبْرِیلَ وَمَهْبَطَ الْمَلآئِکَهِ الْمُقَرَّبِینَ، اَلسَّلامُ عَلی آلِ طه وَیاسِینَ وَذُرِیَّهِ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ وَبابِ الْحِطَّهِ الَّذِی مَنْ دَخَلَهُ کانَ مِنَ الْآمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلیَ الْمُطَهَّرِینَ مِنَ الْعَیْبِ وَالْمُنَزَّهِینَ عَنِ الرَّیْبِ، اَلسَّلامُ عَلَی شَجَرَهِ النُّبُوَّهِ وَمَوْضِعِ الرِّسالَهِ وَمُخْتَلَفَ الْمَلائِکَهِ وَمَعْدِنِ الْوَحْیِ وَالتَّنْزِیلِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، یالَیْتَنا کُنَّا مَعَکُمْ فَنَفُوزَ فَوْزاً عَظِیماً، وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا ساداتِی وَمَوالِیَّ جَمِیعاً وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ.

زیارت سوم امّ کلثوم علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلی سَیِّدِ النَّبِیِّینَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِاللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی اَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ الْمَوْلُودِ فِی بَیْتِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی فاطِمَهَ الزَّهْراءِ بِنْتِ اَشْرَفِ اَنْبِیاءِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ وَوَلِیِّی اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَی الْأَئِمَّهِ الرَّاشِدِینَ الْمُصْطَفَیْنَ الْأَخْیارِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ، وَاِمامِ الْمُتَّقِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا أُخْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا عَمَّهَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا اُمَّ کُلْثُومَ بِنْتَ أَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا السَّیِّدَهُ الْجَلِیلَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْفاضِلَهُ الرَّشِیدَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْعالِمَهُ الْعامِلَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الرَّضِیَّهُ الْمَرْضِیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْحَلِیمَهُ الْکَرِیمَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ عَرَّفَ اللَّهُ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّهِ، وَحَشَرَنا فِی زُمْرَتِکُمْ، وَسَقانا بِکَأْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَیْهِما، أَسْئَلُ اللَّهَ أَنْ یُرِیَنا فِیکُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ، وَأَنْ یَجْمَعَنا وَإِیّاکُمْ فِی زُمْرَهِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَأَنْ لا

يَسْلُبَنا مَعْرِفَتَكَمْ، إِنَّهُ وَلِيٌّ قَدِيرٌ. أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِحُبِّكَمْ، وَالْبَرآءَهِ مِنْ أَعْدآئِكَمْ، وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللَّهِ راضِياً بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلامُسْتَكْبِرٍ، وَعَلى يَقِينِ ما أَتى بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَطْلُبُ بِذلِكَ وَجْهَكَ يا سَيِّدِى، اَللَّهُمَّ وَرِضاكَ وَالدّارَ الْآخِرَهَ، يا سَيِّدَتِى يا اُمَّ كُلْثُومَ اِشْفَعِى لِى فِى الْجَنَّهِ، فَإِنَّ لَكِ عِنْدَ اللَّهِ شَأْناً عَظِيماً وَشَفاعَهً مَقْبُولَهً، اَللَّهُمَّ إِنِّى أَسْئَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِى بِالسَّعادَهِ، فَلاتَسْلُبْ مِنِّى ما أَنَا فِيهِ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. اَللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا، وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ، وَرَحْمَتِكَ وَعافِيَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً كَثِيراً كَثِيراً.

پس دو رکعت نماز به قصد هدیه برای مکرمه به جا آور و خداوند جلّ شأنه را بخوان به آنچه خواهی.

زیارت وداع امّ کلثوم علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ اَفْضَلِ الْأَنْبِيآءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ اَكْرَمِ الْأَوْصِيآءِ، اَسْتَوْدِعُكِ اللَّهَ وَاَسْتَرْعِيكِ وَاَقْرَءُ عَلَيْكِ السَّلامَ، اَللَّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّى لِزِيارَهِ اُمِّ كُلْثُومَ عَلَيْها سَلامُ اللَّهِ، فَإِنِّى أَسْأَلُكَ الْعَوْدَ أَبَداً ما أَبْقَيْتَنِى، فَإِذا تَوَفَّيْتَنِى فَاحْشُرْنِى فِى زُمْرَتِها، وَأَدْخِلْنِى فِى شَفاعَتِها، وَشَفاعَهِ جَدِّها وَأَبِيها وَأُمِّها وَأَخِيها بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ، اَللَّهُمَّ بِحَقِّها عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِها لَدَيْكَ، اِغْفِرْ لِى وَلِوالِدَىَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ، وَآتِنا فِى الدُّنْيا حَسَنَهً وَفِى الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَقِنا عَذابَ النّارِ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ.

فاطمه صغری دختر امام حسین «ع»

در منتهی الآمال نقل می کند: «هنگامی که حسن مثنّی فرزند امام حسن مجتبی علیه السلام برای خواستگاری یکی از دختران امام حسین علیه السلام آمد، حضرت فرمود: «من فاطمه را برای تو بر میگزینم که به مادرم فاطمه دختر رسول خدا شباهتش بیشتر باشد ... ».

فاطمه همانند زینب در حوادث کربلا مأمن و پناهگاه اهل بیت بود و در بارگاه ابن زیاد و یزید خطبه های غراء خواند.

در هر حال مناسب است زائران محترم شام، در باب الصغیر کنار قبر منسوب به فاطمه صغری به امید ثواب و اجر اخروی، با خواندن فاتحه و زیارت، یادی از فداکاری های آن حضرت در احیای دین جدّش رسول خدا نمایند.

زیارت اوّل فاطمه صغری دختر امام حسین علیه السلام

این زیارت را مرحوم علّامه سیّد محسن امین قدس سره نقل می کند.(۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ نَبِيِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ أَمِيرِالْمُؤْمِنِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ فاطِمَهَ سَيِّدَهِ نِسآءِ الْعالَمِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكاتُهُ، لَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً ظَلَمَتْكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهً

قَتَلَتْکَمْ وَاسْتَحَلَّتْ مِنْکَمُ الْمَحارِمَ وَانْتُهَکَتْ فِی قَتْلِکَمْ حُرْمَهَ الْإِسْلامِ، فَیالَیْتَنا کُنَّا مَعَکَمْ فَنَفُوزَ فَوْزاً عَظِیماً.

و به هرچه خواهی دعا کن.

زیارت دوم فاطمه صغری علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیم

اَلسَّلامُ عَلی رَسُولِ اللَّهِ وَاَمِینِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِاللَّهِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلی أَمِیرالْمُؤْمِنِینَ وَسَیِّدِ الْوَصِیِّینَ وَاَبِی الْأَئِمَّهِ الطَّاهِرِینَ اَمِیرِ الْمَشارِقِ وَالْمَغارِبِ سَیِّدِنا وَ مَوْلانا عَلِیِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسنِ الْمَسْمُوم، اَلسَّلامُ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُوم وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَهُ بِنْتَ الْحُسَیْنِ الشَّهِیدِ الْمَذْبُوحِ عَطْشاناً وَالْمَقْتُولِ ظُلْماً وَعُدْواناً، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضی اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ فاطِمَهَ الزَّهْراءِ الْإِنْسِیَّهِ الْحَوْراءِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا مَظْلُومَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا مَسْلُوبَهُ الرِّداءِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا مَکْشُوفَهُ الْغِطاءِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا یَتِیمَهُ الْحُسَیْنِ الْمَذْبُوحِ فِی کَرْبَلاءَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا مَنْ لَعِبَتِ النَّارُ فِی اَذْیالِها حِینَما اَحْرَقُوا الْخِیامَ وَاَنْتِ تَرْکَضِینَ شِمالاً وَیَمِیناً تُنادِینَ: یا جَدَّاهُ! یا اُمَّاهُ! یا فاطِمَهُ الزَّهْراءُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ الْأَبْرارِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ الْأَئِمَّهِ الْأَطْهارِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ ها أَنَا زائِرُکِ وَقاصِدٌ إِلی مَشْهَدِکِ وَمُسْتَجِیرٌ بِکِ وَبِأَبِیکِ وَاَجْدادِکِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْأَبْرارِ الْمَعْصُومِینَ لِتَشْفَعِی لِی عِنْدَاللَّهِ فِی غُفْرانِ ذُنُوبِی وَ سَتْرِ عُیُوبِی وَ تَضاعُفِ حَسَناتِی وَ قَبُولِ تَوْبَتِی وَغُفْرانِ خَطِیئَتِی وَعِتْقِی مِنَ النَّارِ وَدُخُولِ الْجَنَّهِ، فَإِنِّی

مَعَكُمْ فِی الـدُّنْیا وَالْآخِرَهِ، عَلی دِینِکُمْ اَمُوتُ وَعَلی دِینِکُمْ اَحْیا وَ اُبْعَثُ اِنْ شاءَ اللَّهُ، اَللَّهُمَّ اسْمَعْ نِدائِی وَاقْبَلْ رَجائِی یا اَللَّهُ وَاسْتَجِبْ لِی دُعائِی وَلا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِی هذِهِ وَارْزُقْنِی الْعَوْدَهَ ثُمَّ الْعَوْدَهَ بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ، اَللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْیِی بِهِمْ مَشْکُوراً وَعَمَلِی بِهِمْ مَبْرُوراً وَ ذَنْبِی مَغْفُوراً وَزِیارَتِی مَقْبُولَهً اَصالَهً عَنِّی وَعَنْ والِدَیَّ وَاَهْلِی وَعِیالِی وَاَوْلادِی وَاِخْوَتِی وَمَنْ کانَ مِنِّی بِسَبِیلِ النِّیابَهِ بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ.

زیارت سوم فاطمه صغری علیها السلام

اَلسَّلامُ عَلی سَیِّدِ النَّبِیّینَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِاللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی اَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ الْمَوْلُودِ فِی بَیْتِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلی فاطِمَهَ الزَّهْراءِ بِنْتِ اَشْرَفِ اَنْبِیاءِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبابِ أَهْلِ الْجَنَّهِ وَلِیَّیِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَی الْأَئِمَّهِ الرّاشِدِینَ الْمُصْطَفَیْنَ الْأَخْیارِ اُمَناءِ اللَّهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ اَشْرَفِ الْأَوَّلِینَ وَالْآخِرِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ فاطِمَهَ الزَّهْرآءِ سَیِّدَهِ نِسآءِ الْعالَمِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ خَدِیجَهَ الْکُبْری اُمِّ الْمُؤْمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ حُجَّهِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا أُخْتَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَهُ الصُّغْری اُخْتَ عَلِیٍّ الْاَکْبَرِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ اَیَّتُهَا السَّیِّدَهُ الْجَلِیلَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْفاضِلَهُ الرَّشِیدَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْمَظْلُومَهُ الْمَقْهُورَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الْعالِمَهُ الْعامِلَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا التَّقِیَّهُ النَّقِیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ أَیَّتُهَا الرَّضِیَّهُ الْمَرْضِیَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ عَرَّفَ اللَّهُ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّهِ، وَحَشَرَنا فِی زُمْرَتِکُمْ، وَأَوْرَدَنا حَوْضَ نَبِیِّکُمْ، وَسَقانا بِکَأْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَیْکُمْ، أَسْئَلُ اللَّهَ أَنْ یُرِیَنا فِیکُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ، وَأَنْ یَجْمَعَنا وَإِیّاکُمْ فِی زُمْرَهِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَأَنْ لا یَسْلُبَنا مَعْرِفَتَکُمْ، إِنَّهُ وَلِیٌّ قَدِیرٌ. أَتَقَرَّبُ إِلَی اللَّهِ بِحُبِّکُمْ، وَالْبَرآءَهِ مِنْ أَعْدآئِکُمْ، وَالتَّسْلِیم

إِلَی اللّهِ راضِیاً بِهِ غَیْرَ مُنْکِرٍ وَلامُسْتَکْبِرٍ، وَعَلی یَقِینٍ ما أَتی بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، نَطْلُبُ بِذلِکَ وَجْهَکَ یا سَیِّدِی، اَللَّهُمَّ وَرِضاکَ وَالدّارَ الْآخِرَهَ، یا فاطِمَهُ الصُّغْری اِشْفَعِی لِی فِی الْجَنَّهِ، فَإِنَّ لَکِ عِنْدَ اللّهِ شَأْناً عَظِیماً وَشَفاعَهً مَقْبُولَهً، اَللَّهُمَّ إِنِّی أَسْئَلُکَ أَنْ تَخْتِمَ لِی بِالسَّعادَهِ، فَلاتَسْلُبْ مِنِّی ما أَنَا فِیهِ، وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّهَ إِلّا بِاللّهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ. اَللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا، وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِکَرَمِکَ وَعِزَّتِکَ، وَبِرَحْمَتِکَ وَعافِیَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ وَصَلَّی اللَّهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیماً کَثِیراً.

پس دو رکعت نماز به قصد هدیه برای آن مکرّمه به جای آور.

زیارت وداع حضرت فاطمه صغری علیها السلام

اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ رَسُولِ اللّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ وَلِیِّ اللّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا بِنْتَ فاطِمَهَ وَخَدِیجَهَ، اَسْتَوْدِعُکِ اللّهَ وَاَسْتَرْعِیکِ وَاَقْرَءُ عَلَیْکِ السَّلامَ، اَللَّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیارَهِ فاطِمَهَ الصُّغْری بِنْتِ سَیِّدِ الشُّهَدآءِ، فَإِنِّی أَسْأَلُکَ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ أَبَداً ما أَبْقَیْتَنِی، وَإِذا تَوَفَّیْتَنِی فَاحْشُرْنِی فِی زُمْرَتِها، وَأَدْخِلْنِی فِی شَفاعَتِها، وَشَفاعَهِ جَدِّها وَأَبِیها وَأَخِیها بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ، اَللَّهُمَّ بِحَقِّها عِنْدَکَ وَمَنْزِلَتِها لَدَیْکَ، اِغْفِرْ لِی وَلِوالِدَیَّ وَلِجَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِناتِ، وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَهً وَفِی الْآخِرَهِ حَسَنَهً وَقِنا عَذابَ النّارِ بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ.

عبداللّه فرزند امام صادق «ع»

عبداللّه فرزند امام جعفر صادق علیه السلام مادرش فاطمه دختر حسین بن علی بن الحسین بن علی بن ابی طالب علیه السلام بوده است. شیخ مفید برای امام ششم ده فرزند ذکر می کند و می فرماید: مادر اسماعیل، عبداللّه و امّ فروه، فاطمه دختر حسین بن علی بن الحسین است.

قبر او کمی بالاتر از قبر فاطمه صغری و در سمت چپ آن قرار دارد که دارای گنبدی است کوچک به رنگ سبز و در داخل آن تابوتی چوبین با محفظه ای فلزی دیده می شود.

در بیشتر کتب معتبره، شرح حال عبداللّه بن جعفر صادق بیان نشده و در برخی از کتاب ها مانند: ارشاد شیخ مفید، بحارالأنوار مجلسی و منتهی الآمال حاج شیخ عباس قمی، در احوال اولاد امام جعفر صادق، شرح حال مختصری از او آمده است، لیکن همان گونه که مشاهده شد، از او به نیکی یاد نکرده اند.

میمونه دختر امام حسن «ع» و حمیده دختر مسلم بن عقیل و اسماء بنت عمیس

مدفن این سه بانوی بزرگوار در یک مقبره، در باب الصغیر دمشق قرار دارد که در پشت مقبره سکینه و امّ کلثوم و در سمت چپ قبر عبداللّه فرزند امام صادق علیه السلام واقع شده است.

قبر اوّل از آن حمیده دختر مسلم بن عقیل، متوفای سال ۷۰ هجری، قبر دوم اسماء بنت عمیس همسر جعفر طیار و سرانجام همسر امیرالمؤمنین علی علیه السلام متوفای سال ۶۵ هجری و قبر سوم از آن میمونه دختر امام حسن علیه السلام است.

پیـامبر اسـلام صـلی الله علیه وآله دربـاره او فرمود: «اسـماء از زنـان بهشتی است». و امـام صادق علیه السـلام درباره اش فرمود: «نجابت فرزندش محمّد از جانب او است».

اسـماء به خاندان پیامبر علاقه و ارادت ویژه ای داشت و در واپسـین روزهای عمر شـریف حضرت زهراعلیها السلام پرستاری و مراقبت از

او را عهـده دار بود، و پس از شـهادتش در غسـل دادن پیکر پـاک آن بـانوی بزرگوار علی علیه السـلام را یـاری می داد. و به همین مناسـبت گوشه ای از وصایا و حوادث چند روز آخر عمر شـریف حضـرت زهراعلیها السلام از زبان او نقل شده است. و پس از شـهادت حضـرت فاطمه زهراعلیها السـلام مراقبت از حسـنین و زینبین به عهـده اسـماء بود. رَحْمَهُ اللَّهِ عَلَيْها وَعَلى جَمِيعِ مُحِبّى آلِ مُحَمَّد صلى الله عليه وآله.

زیارت حضرت حمیده دختر مسلم بن عقیل اسماء بنت عمیس و میمونه دختر امام حسن مجتبی علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا مَوْلاتِى وَسَـيِّدَتِى يا حَمِيدَهُ بِنْتَ مُسْلِمِ بْنِ عَقِيلٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا مَوْلاتِى وَسَيِّدَتِى يا اَسْماءُ بِنْتَ عُمَيْسٍ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكـاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا مَوْلاتِى وَسَـيِّدَتِى يا مَيْمُونَهُ بِنْتَ الْإمامِ الْحَسَنِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَى الطَّاهِراتِ الْأَنْسـابِ الشَّرِيفـاتِ الْأَحْسـابِ وَ رَحْمَـهُ اللَّهِ وَ بَرَكـاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَى الْمُطَهَّرِيـنَ مِنَ الْعَيْبِ وَ الْمُنَزَّهِينَ عَنِ الرَّيْبِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكاتُهُ، اَشْـهَدُ اَنَّكُمْ صَبَرْتُمْ وَنِلْتُمْ جَزاءَ الصَّابِرِينَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَعَلى شاهِدِكُمْ وَ عَلى غائِبِكُمْ وَعَلى ذُكُورِكُمْ وَاُنـاثِكُمْ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكـاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلى شَـجَرَهِ النُّبُـوَّهِ وَمَوْضِـعِ الرِّسـالَهِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلائِكَهِ وَمَهْبَطِ الْوَحْىِ وَالتَّنْزِيلِ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلى آلِ طه وَياسين وَذُرِيَّهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلى اَسْماءَ وَحَمِيدَهَ وَمَيْمُونَهَ بِنْتِ اِمامِنَـا الْحَسَنِ، صَـلَّى اللَّهُ عَلى اَرْواحِكُمْ الطَّاهِرَهِ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكـاتُهُ. اَللَّهُمَّ بَلِّغْ سَـلامَنا لَهُمْ وَلا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ لِزِيارَتِكُمْ بَلِ ارْزُقْنِى الْعَوْدَهَ ثُمَّ الْعَوْدَهَ يا اَللَّهُ. اَللَّهُمَّ اجْعَلْ سَـعْيَنا مَشْـكُوراً وَ ذَنْبنا مَغْفُوراً وَعَمَلَنا مَبْرُوراً وَمُوالاتَنا بِهِمْ حَمِيدَهً. اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنا وَلِوالِدَيْنا وَلِاَهْلِنا وَعِيالِنا وَاَوْلادِنا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ

بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ وَصَلَّی اللَّهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ.

بلال حبشی، مؤذن رسول خدا «ص»

بلال بن رباح، مؤذّن پیامبرصلی الله علیه وآله، مادرش جُمانَه یا حمامه و کنیه اش ابوعبداللَّه و ابوعمر، از سابقین در اسلام است. در اوائل بعثت رسول خداصلی الله علیه وآله، بلال جوانی لاغر اندام، قد بلند و از بردگان سیاه پوست بود که از حبشه خریداری شد و به خدمت امیّه بن خلف درآمد. امیّه که از سران قریش بود در سنگدلی و دشمنی با اسلام میان قریش شهرت داشت. او با تمام نیرو در کوبیدن اسلام و محو آثار توحید می کوشید و با وضع بسیار خشن، بلال را شکنجه می داد.

گویند که بلال به جای «شین» «سین» می گفت و پیامبر گرامی صلی الله علیه وآله در جواب اعتراض کسانی که می گفتند: چرا بلال را برای این کار مأمور کرده است؟ پاسخ می داد: «اعمال و رفتار پاک و شایسته اش، این کمبود قرائتِ وی را جبران می کند».

از حضرت امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: «خدا رحمت کند بلال را که ما اهل بیت را دوست می داشت و او بنده صالح بود». پس از رحلت رسول خداصلی الله علیه وآله بلال دیگر اذان نگفت و بر بیعت خود با علی علیه السلام در روز غدیر باقی ماند.

این امر نارضایتی و فشار دستگاه خلافت را به دنبال داشت و به او گفته شد: «نباید در مدینه بمانی» از این رو بلال راه شام را در پیش گرفت و کار دشوار مرزبانی را پذیرفت.

سرانجام بلال طبق روایت مشهور در سال ۲۰ هجری قمری در سن ۶۳ سالگی در شام چشم از جهان فرو بست(۹) و در باب الصغیر دمشق به

خاک سپرده شد (رحمه اللّه علیه).

زیارت اوّل حضرت بلال حبشی، مؤذن رسول خدا «ص»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَنا بِلالَ الْحَبَشِیَّ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ رَسُولَ اللّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ نَبِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ حَبِیبِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ الْمُصْطَفی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُؤَذِّنَ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ قالَ فِی حَقِّهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلیَّ اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «اَنْفِقْ بِلالاً وَلا تَخْشی مِنْ ذِی الْعَرْشِ اِقْلالاً» رَضِیَ اللَّهُ عَنْکَ وَاَرْضاکَ اَحْسَنَ الرِّضا وَجَعَلَ الْجَنَّهَ مُنْزِلَکَ وَمَسْکَنَکَ وَمَحَلَّکَ وَمَأْواکَ، اَفاضَ اللَّهُ تَعالی عَلَیْنا مِنْ بَرَکاتِکَ وَبَرَکاتِ عُلُومِکَ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ.

اَللَّهُمَّ اقْضِ حَوائِجَنا، وَیَسِّرْ اُمُورَنا، وَاشْرَحْ صُدُورَنا، وَتَقَبَّلْ زِیارَتَنا وَآمِنْ خَوْفَنا، وَاسْتُرْ عُیُوبَنا، وَاغْفِرْ ذُنُوبَنا، وَاکْشِفْ کُرُوبَنا، وَاخْتِمْ یا اَللَّهُ بِالصَّالِحاتِ اَعْمالَنا، وَرُدَّنا إِلی اَهْلِنا وَاَوْلادِنا سالِمِینَ غانِمِینَ مَسْرُورِینَ فَرِحِینَ، وَاجْعَلْنا مِنْ عِبادِکَ الصَّالِحِینَ الَّذِینَ لاخَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلا هُمْ یَحْزَنُونَ، بِرَحْمَتِکَ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ آمِینَ آمِینَ آمِینَ یا رَبَّ الْعالَمِینَ.

زیارت دوم برای بلال حبشی رضی الله عنه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبِ رَسُولَ اللَّهِ صَلیَّ اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَمُؤَذِّنَهُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَهَ الصّالِحِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ کانَتْ سِیِّئَهُ عِنْدَ اللَّهِ شِیْناً،اَشْهَدُ اَنَّکَ آمَنْتَ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلیَّ اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَوالَیْتَ اَهْلَ بَیْتِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ، وَ نَصَحْتَ لَهُ وَلَهُمْ فِی السِّرِّ وَالْعَنِ وَ مَضَیْتَ عَلی مِنْهاجِ رَسُولِ اللَّهِ صَلیَّ اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ لَمْ تُغَیِّرْ وَلَمْ تُبَدِّلْ، فَرَفَعَ اللَّهُ فِی الْآخِرَهِ دَرَجَتَکَ وَاَعْلی مَقامَکَ وَحَشَرَکَ اللَّهُ مَعَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرِینَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَیْهِمْ اَجْمَعِینَ فِی اَعْلی عِلِّیِّینَ وَحَشَرَنَا اللَّهُ مَعَکُمْ وَلا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیارَتِکَ وَالسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ.

عبداللّه بن جعفر طیار

عبداللّه فرزند جعفر بن ابی طالب همسر حضرت زینب کبری علیها السلام در جود و بخشش معروف بود و به برکت دعای پیامبر گرامی صلی الله علیه وآله چیزی نخرید که در آن سود نکند. او مال فراوانی به دست آورد و همه را در راه پروردگارش بخشید.

پدرش جعفر بن ابی طالب (که بعدها به جعفر «طیار» و جعفر «ذو الجناحین» ملقب گردید) به دستور پیامبر با گروهی از مسلمانان که تحت شکنجه و آزار کفّار بودند به حبشه مهاجرت کرد؛ این مهاجرت در سال هفتم بعثت اتفاق افتاد، و سرپرستی مهاجران با عموزاده پیامبر، جعفر بود. در این سفر تعدادی از زنان مسلمان با همسرانشان همراهی کردند که یکی از آنان اسماء بنت عمیس همسر جعفر بن ابی طالب و مادر عبداللّه بود و عبداللّه اولین نوزاد مسلمانی بود که در حبشه به دنیا

آمد.

عبداللَّه همواره مدافع حریم ولایت بود و در صحنه های مختلف سیاسی و نظامی، در کنار امیرمؤمنان علیه السلام و پس از آن حضرت، در کنار

امام حسن و امام حسین علیهما السلام قرار داشت. هنگام تبعید ابوذر به ربذه گرچه بدرقه ابوذر ممنوع بود ولی او با حسنین و عقیل و عمار یاسر به همراه امیرالمؤمنین علی علیه السلام در بدرقه ابوذر شرکت جست. وی از راویان حدیث غدیر است. به هنگام صلح و جنگ، طرف مشورت با علی و حسنین بود، چنان که در جنگ صفین فرماندهی سپاهی از سپاهیان امیرالمؤمنین را به عهده گرفت و در جبهه مقدم با رشادت تمام می جنگید و نیز یکی از شهود حکمیت از طرف علی علیه السلام بود.

عبداللّه در مراسم تغسیل و تکفین علی علیه السلام که شبانه به دور از آگاهی مردم صورت گرفت، حضور داشت. این ها همه، نشانگر آن است که وی تا چه حدّ به خاندان علی علیه السلام نزدیک و محرم اسرار بوده است.

در سال ۶۰ هجری هنگام حرکت امام حسین علیه السلام از مدینه، نه تنها موافقت کرد که همسرش زینب کبری همراه برادر مسافرت کند بلکه دو فرزند خود به نام های عون و محمّد را همراه حضرت فرستاد و توصیه کرد که از امام جدا نشوند و همراه او جهاد کنند.

وقتی خبر شهادت دو فرزند عبداللّه به مدینه رسید و مردم جهت تسلیت به دیدن او می رفتند در جواب یکی از غلامان خود که حرف نا مربوطی زد، گفت: به خدا سوگند اگر در رکاب امام حسین حاضر بودم دوست داشتم از او جدا نشوم تا کشته شوم، به خدا سوگند که من فرزندان خود را به میل و اراده خود از دست دادم و مصیبت آن ها برای من سهل است؛ زیرا آنان در کنار برادر و پسر عمویم ایستادگی و جانفشانی کرده

و با او کشته شدند. سپس افزود: اگر خودم حسین را یاری نکردم، فرزندانم از او حمایت کردند.

گویند: علّت حضور نداشتن عبداللّه در کربلا آن بود که چشمان وی در آن زمان بینایی نداشت.

بنابراین قبری که در قبرستان باب الصغیر دمشق در کنار بلال حبشی، منسوب به عبداللّه بن جعفر است، ظاهراً سند تاریخی ندارد. اگرچه زائران محترم در صورت تمایل می توانند به قصد رجاء مطلوبیت و به یاد فداکاری های آن بزرگوار، با قرائت فاتحه و خواندن زیارت، یاد او را زنده نگهدارند.

زیارت عبداللّه فرزند جعفر طیار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَنا عَبْدَاللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ جَعْفَرِ الطَّیَّارِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ عَمِّ رَسُولِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ عَمِّ نَبِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ عَمِّ حَبِیبِ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ عَمِّ الْمُصْطَفی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ عَمِّ الْمُرْتَضی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلی مَنْ حَوْلَکَ مِنَ السُّعَداءِ وَالشُّهَداءِ وَالصَّالِحِینَ، رَضِیَ اللَّهُ عَنْکَ وَاَرْضاکَ اَحْسَنَ الرِّضا وَجَعَلَ الْجَنَّهَ مَنْزِلَکَ وَمَسْکَنَکَ وَمَحَلَّکَ وَمَأْواکَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَعَلی اَهْلِ بَیْتِ النُّبُوَهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَی الدَّارِ، إِنَّما یُرِیدُ اللَّهُ لِیُذْهِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَیْتِ وَیُطَهِّرَکُمْ تَطْهِیراً، اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَکاتُهُ، اَللَّهُمَّ بِحُرْمَهِ سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، اِسْمَعْ دُعائَنا وَتَقَبَّلْ زِیارَتَنا وَآمِنْ خَوْفَنا وَاغْفِرْلَنا ذُنُوبَنا آمِینَ.

فضّه

«فضّه نوبیه» را دختر یکی از شاهان حبشه شمرده اند و برخی اورا دختر پادشاه هند دانسته اند، که پیامبرصلی الله علیه وآله وی را پس از ازدواج حضرت زهراعلیها السلام با حضرت علی علیه السلام جهت کمک در کارهای خانه به دخترش بخشید.

فضه زنی مؤمن، پاکدامن و آشنا با معارف قرآن بود که بیست سال سخنی جز کلمات قرآن از وی شنیده نشد. او سال ها به حضرت فاطمه علیها السلام خدمت کرد و به جهت اخلاصش در انجام وظیفه، امیرمؤمنان علی علیه السلام درباره اش فرمود: «اللّهمّ بارک لنا فی فضّتنا»؛ «پروردگارا! فضّه ما را بر ما مبارک گردان».

این بانوی بزرگوار، عابد، زاهد، عالم و تربیت یافته در خانه فاطمه علیها السلام، مطابق نقل مفسران در ایثار اهل بیت عصمت و طهارت و دادن غذای خود به مسکین و یتیم و اسیر شرکت داشت و آیه شریفه «وَیُطْعِمُونَ الطَّعامَ عَلی حُبِّهِ ... » (۱۰) شامل حال او نیز می شود.

فضّه را «مستجاب الدعوه» نامیده اند؛ زیرا

گفته انـد که رسول خداصـلی الله علیه وآله دعایی را به فضّه یاد داد که در مشـکلات با آن دعا به پروردگار متوسل می شد و دعای او به اجابت می رسید.

پس از رحلت حضـرت زهراعلیها السـلام فضّه در خدمت امام حسن و امام حسین علیهما السلام و نیز زینب کبری علیها السلام بود و شریک اندوه و شادی آنان به شمار می رفت.

فضّه در جریان کربلا با کاروان امام حسـین علیه السـلام به کربلا آمد و در کنار حضرت زینب، همراه قافله اسرا به کوفه و شام رفت و سـپس به مدینه بازگشت، و در سـفر دوم حضرت زینب به شام نیز در خدمت آن حضرت بود و پس از رحلت حضرت زینب در شام اقامت گزیـد تا از دنیا رفت و در باب الصـغیر مـدفون گشت. قبر وی کمی بالاتر از قبر عبـداللّه فرزنـد امام جعفر صادق علیه السلام و حدود یکصد متری سمت چپ آن می باشد «رضوان اللّه علیها».

زیارت فضّه خادمه حضرت فاطمه علیها السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا سَيِّدَتِي وَمَوْلاتِي يا فِضَّةُ يا اَمَةَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ عَلَيْهَا السَّلامُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا مُرَبِّيَةَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلامُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْفاضِلَةُ الرَّشِيدَةُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْعالِمَةُ الْعامِلَةُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ الْمَرْضِيَّةُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْحَلِيمَةُ الْكَرِيمَةُ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ عَرَّفَ اللَّهُ بَيْنَنا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ، وَحَشَرَنا فِي زُمْرَتِكُمْ، وَسَقانا بِكَأْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طالِبٍ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَ عَلى فاطِمَةَ الزَّهْراءِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَ عَلَى النِّساءِ الْمَسْبِيَّاتِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَ عَلى نِساءِ الْاَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكاتُهُ.

اَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ، بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ وَبِحُرْمَةِ السُّورَةِ الْمُبارَكَةِ الْفاتِحَةِ.

مسجد جامع دمشق

یکی از بناهای تاریخی و دیدنی شام، «مسـجد اموی» است. این مسـجد در چهار هزار سال پیش معبد بت پرسـتان بوده است و سپس با گسترش مسیحیت به کلیسا تبدیل شد که به نام «قدیس یوحنّا» یا «ماری یوحنّا» می خواندند.

پس از فتح شام با پیمان صـلح و توافق میان مسـیحیان و خالد بن ولید، فرمانده لشـکر مسـلمانان، قسمتی از آن به مسجد تبدیل شـد و قسـمت دیگرش به صورت کلیسا باقی ماند، تا این که ولید بن عبدالملک مروان به سال ۸۷ یا ۸۸ تمام آن را به صورت مسجد درآورد و خراج هفت سال کشور را در آن خرج کرد.

دربـاره عظمت و زیبـایی فوق العـاده و دقّت در معماری جامع دمشق و حوادث تاریخی که در آن اتفاق افتاده است، سـخن ها گفته اند و کتاب های تاریخ در این باره مطالب زیادی نوشته اند، لیکن ما در مقام بیان آن نیستیم، بلکه تنها اشاره ای داریم به مکان های زیارتی آن:

برخی گفته اند قبر حضرت هود نبی و مقام حضرت خضرعلیهما

السلام؛ یعنی محلی که حضرت در آن نماز می خواند و مکان نزول حضرت عیسی علیه السلام در این مسجد است. و همچنین محل دفن سر مطهر حضرت یحیای پیامبرعلیه السلام در داخل مسجد زیر ستونی به نام «سکاکه» می باشد. حضرت یحیی به دست زناکار جباری از شاهان بنی اسرائیل شهید شد و بدن مطهرش در محلی به نام زبدانی در اطراف دمشق دفن گردید و سر مقدّس او در داخل مسجد اموی به خاک سپرده شد. بسیار بجا است که با خواندن زیارت پیامبران که در همین کتاب آمده است یادی از حضرت یحیی علیه السلام و دیگر پیامبران گذشته بشود.

آثار بعد از اسلام

منبری در داخل مسجد وجود دارد که معروف است حضرت سجادعلیه السلام خطبه معروف خود را در زمان یزید بر فراز منبری که قبلاً در محل آن قرار داشته ایراد نموده است.

همچنین در قسمت دیگری از مسجد گنبد کوچکی است روی چهار ستون که به «مقام امام زین العابدین» معروف است و گویا حضرت در آ،جا استراحت می کرده و نماز می گزارد ه است.

در کنار منبر یاد شده در قسمت شرقی مسجد «مقام رأس الحسین» قرار گرفته است که زیارتگاه عاشقان امام حسین علیه السلام می باشد، و اینک شرح کوتاهی از آن مقام:

مقام رأس الحسین

در قسمت شرقی مسجد جامع امویِ دمشق، اتاق کوچکی است که به آن مقام «رأس الحسین» گویند. به همین مناسبت یادی از محل دفن سر مطهر و مقدّس امام حسین علیه السلام می کنیم و برای تحقیق پیرامون این موضوع خوانندگان را به کتاب های مفصل ارجاع می دهیم.

مرحوم علّامه سیّد محسن امین در کتاب «اعیان الشیعه» (ج ۱،ص ۶۲۶) می نویسد: درباره محل دفن سر حضرت سیدالشهداعلیه السلام نظرهای مختلفی است که ما در کتاب «لواعج الاشجان» ذکر کرده ایم و سپس به طور مشروح و گسترده، هفت قول از شیعه و اهل سنت نقل می کند که اینک خلاصه ای از آن را می آوریم؛

۱ - سر مطهر حضرت در نجف اشرف، سمت سر مبارک حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام دفن شده است.

۲ - سر مطهر به بدن حضرت در کربلا ملحق گردیده است.

۳ - بیرون کوفه نزدیک قبر حضرت علی علیه السلام دفن شده است.

۴ - در مدینه منوره، نزد قبر مادرش فاطمه علیها السلام مدفون است.

۵ - در داخل باب الفرادیس دمشق به خاکش سپرده اند.

۶ – در مسجد شهرِ معروف رَقّه در کنار فرات

دفن است.

۷ - خلفای فاطمی ابتدا از باب الفرادیس به عسقلان و سپس از آنجا به قاهره مصر در محلی که به رأس الحسین معروف است منتقل کرده و به خاک سپرده اند.

ودر آخر می فرماید: چهار قول آخر تنها از روایات و اقوال اهل سنت می باشد.

مرحوم علامه مجلسی در جلد ۴۵ بحارالأنوار صفحه ۱۴۵ می نویسد: مشهور در میان علمای شیعه آن است که علی بن الحسین علیه السلام سر حضرت را به کربلا برگرداند و کنار بدن مطهّر امام علیه السلام دفن کرد. اخبار زیادی هم وارد شده که سر مطهر امام حسین علیه السلام در نجف پهلوی قبر امیرالمؤمنین علیه السلام دفن شده است.

بنابر آنچه گفته شد، از جهت تاریخی مشخص نیست که سر مطهر امام حسین علیه السلام در دمشق، در محلی که معروف به رأس الحسین است، دفن شده باشد، بلکه نظر علمای شیعه خلاف آن است، لیکن برخی از مورخان چنین نگاشته اند که: به فرمان یزید سر مطهر امام حسین علیه السلام با سرهای دیگر شهدا، سه روز بر بالای باب القصر آویزان بود و پس از آن مدت، سر مبارک امام را پایین آورده چند روزی در گوشه مسجد در اتاقکی قرار دادند که بعدها در آنجا بقعه ای جهت یادبود این حادثه غم انگیز ساختند و «رأس الحسین» نام نهادند.

اگر این حرف آخر درست باشد، بسیار مناسب است در کنار این مکان با خواندن زیارت امام حسین علیه السلام؛ مانند زیارت وارث یا هر زیارت دیگر یادی از مقام شامخ امام حسین علیه السلام بشود.

اَللَّهُمَّ ارْزُقْنِی شَفاعَةَ الْحُسَیْنِ یَوْمَ الْوُرُودِ، وَثَبِّتْ لِی قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَکَ مَعَ الْحُسَیْنِ وَأَصْحابِ الْحُسَیْنِ، الَّذِینَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ.

حجُر بن عدّی و یارانش

حُجْر بن عدیّ کِندی،

از اصحاب رسول خداصلی الله علیه وآله و شیعیان خاصّ امیرالمؤمنین علیه السلام و از فضلای صحابه و مستجاب الدعوه بود و با کمی سنّش از بزرگان اصحاب به شمار می رفت.

گویند در شبانه روز هزار رکعت نماز می گزارد و در زهد و کثرت عبادت در میان عرب شهره بود.

حجر بن عدی سلحشوری دلیر و مسلمانی شجاع بود که در جنگ ها شرکت فعّال داشت.

در فتح شام از سربازان فاتحی است که مَرَج عذراء را فتح کرد و نیز در جنگ قادسیه و فتح مدائن، گذشتن او از رودخانه دجله و جرأت دادن به لشکر اسلام، از نقاط برجسته تاریخ است.

حجر در دوران خلافت و حکومت ظاهری علی علیه السلام از یاران مخلص آن حضرت بود و در هر سه جنگ (جمل، صفین و نهروان) که در زمان خلافت حضرت پیش آمد شرکت کرد. در جنگ صفین از جانب علی علیه السلام فرماندهی قبیله کِنْده و در جنگ نهروان فرماندهی جناح چپ سپاه را بر عهده داشت.

حجر در زمان معاویه همواره چون دُرّ در میان شیعیان علی علیه السلام درخشش داشت و از اعتبار خاصّیی برخوردار بود. او تکیه گاهی امین برای شیعیان ناراضی در مقابل حکومت فاسد بنی امیه به شمار می رفت. تعرّض او به معاویه و مغیره بن شعبه، والی فاسق وی در کوفه، پیوسته خطرساز بود.

آن گاه که مغیره بالای منبر در مسجد کوفه ناجوانمردانه به امیرمؤمنان علی علیه السلام دشنام می داد، حجر بن عدی با شهامت و شجاعت تمام به اعتراض برخاست.

در سال ۵۰ هجری که با مرگ مغیره بن شعبه، معاویه زیاد بن ابیه، برادر خوانده بدنام و سفّاک خود را، که حاکم بصره بود، با حفظ سمت،

به حکمرانی کوفه منصوب کرد، او نیز مانند مغیره بالای منبر ماجرای قتل عثمان را پیش کشید و به علی علیه السلام بدگویی کرد و بی درنگ با اعتراض حجر مواجه شد، زیاد ابتدا حُجر را احضار کرد و سعی نمود به وسیله مصلحان و متمایلان به شیعه، با تطمیع و تهدید او را آرام سازد و حتی عضویت در شورای حکومتی کوفه را به وی پیشنهاد کرد، ولی حجر که اهل سازش نبود همواره بر روی آرمان های تشیع و دفاع از علی علیه السلام و فرزندانش استوار ایستاد.

سرانجام زیاد با دسیسه و پرونده سازی حجر و چند تن از یاران سرسخت او را دستگیر کرد و همراه با پرونده اتهامات بی اساس و شهادت های جعلی و دروغین به شام نزد معاویه فرستاد.

سپس ۷ نفر از یاران حجر با وساطت بزرگان قوم خود رهایی یافتند و به بقیه گفته شد که اگر می خواهند نجات پیدا کنند، باید در ملأ عام علی علیه السلام را دشنام دهند! در این هنگام حجر پیشگویی علی علیه السلام را به یاد آورد که به وی فرمود: حجر چه خواهی کرد اگر تو را زیر شکنجه قرار دهند و مجبورت کنند که به من بدگویی کنی؟! حجر عرض کرد: اگر مرا چنین در فشار گذاشتند چه کنم؟! علی علیه السلام فرمود: به من بدگویی کن ولی از من تبرّی مجوی؛ زیرا من پیرو آیین حقّ هستم. حجر با این که از طرف امیرالمؤمنین علیه السلام اجازه بدگویی را داشت ولی او و یارانش مرگ با شرافت در راه هدف را بر زندگی ذلّت بار ترجیح دادند و در جواب مأمور معاویه گفتند: به خدا سوگند ضربه های شمشیر از آنچه

ما را بدان می خوانید شیرین تر، و لقای پروردگار و دیدار رسول خداصلی الله علیه وآله و وصی او علیه السلام بر ما از داخل شدن در آتش گواراتر است.

وقتی نوبت شهادت به حجر بن عدی رسید، از دژخیم مهلت خواست تا دو رکعت نماز بگزارد. او موافقت کرد و حجر به نماز ایستاد و نماز را قدری طول داد.

پرسیدند: آیا از ترس مرگ نماز را طول دادی؟ گفت: «به خدا سوگند در مدّت عمرم، هر وقت وضو گرفته ام دو رکعت نماز خوانده ام و هرگز نمازم به این کوتاهی نبوده است و این بدان جهت بود که شما خیال نکنید من از مرگ می ترسم!»

آن گاه سر به سوی آسمان گرفت و گفت: پروردگارا! شِکوه ستمگران را به درگاه تو می کنم، کوفیان بر ضدّ ما شهادت دروغ دادند و شامیان ما را می کشند، اگر مرا در اینجا بکشند نخستین مجاهد اسلامی خواهم بود که در اینجا خونش ریخته می شود، من نخستین کسی بودم که پرچم اسلام را در این سرزمین به اهتزاز در آورده ام. سپس فرمود: بعد از مرگ من زنجیر از دست و پایم باز نکنید و خون پیکرم را نشویید؛ زیرا می خواهم در قیامت با همین وضع با معاویه رو به رو شوم.

طبق نقل کتاب «الإستیعاب»، حجر بن عدی در شعبان سال ۵۱ ه. و بنا به نقل مسعودی در سال ۵۳ ه. به شهادت رسید و مزار شریفش در ۳۶ کیلومتری شرق دمشق در «مَرَج عَذراء» واقع است که به زبان محلی «عدراء» می گویند. افرادی که با حجر بن عدی به شهادت رسیدند عبارتند از:

۱ – شریک بن شدّاد حضرمی ۲ – صیفی بن شبل

شیبانی ۳ – قبیصه بن صبیعه عیسی ۴ – محرز بن شهاب فهری ۵ – کدّام بن حیان ۶ – عبدالرحمان بن حسان.

لازم به یادآوری است که بـدن مطهر ۵ تن از آنان همراه بـدن مطهر حجر بن عـدی در مرج عـذراء به خاک سپرده شده و نفر ششم «عبدالرحمان بن حسان» چون شـرط کرد که تنها در حضور معاویه حاضر است به علی علیه السلام ناسزا گوید و هنگامی کـه مقابـل معـاویه قرار گرفـت بـه سـتایش از علی علیه السـلام پرداخت، و معـاویه را لعن کرد و دشـنام داد، معـاویه به شـدت خشـمگین شد و دستور داد زیاد بن ابیه او را به فجیع ترین وضع به قتل رساند، بنابراین او را نزد زیاد بردند و وی نیز او را زنده به گور کرد.

شهادت مظلومانه حجر و یارانش در قلوب مسـلمانان بزرگ آمد و معاویه را بر این عمل سـرزنش و توبیخ بسـیار کردند. وقتی معاویه بر عایشه وارد شد، عایشه ضـمن اعتراض گفت: «شنیده ام از رسول خداصلی الله علیه وآله که فرمود: کشته خواهند شد بعد از من به عذراء کسانی که غضب خواهد کرد حقّ تعالی و اهل آسمان برای ایشان».

رحمت و رضوان پروردگار بر حجر بن عدی و یاران باوفای او باد.

زیارت حُجر بن عدّی و یارانش

زیارت مناسب این مقام به نقل از مرحوم سیّد محسن امین در مفتاح الجنّات:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

السَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الشُّهَداءُ الصَّابِرُونَ، السَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الْاَتْقِیاءُ الصَّالِحُونَ، صَبَرْتُمْ عَلی عَظِیمِ الْبَلاءِ حَتّی قُتِلْتُمْ فِی حُبِّ سَیِّدِ الْاَوْصِیاءِ، وَفُزْتُمْ بِالدَّرَجاتِ الْعُلی مَعَ الْاَنْبِیاءِ وَالْمُرْسَلِینَ وَالشُّهَداءِ وَالصِّدِیقِینَ فَما اَعْظَمَ مَقامَکُمْ وَاَجَلَّ رُتْبَتَکُمْ، صَبَرْتُمْ عَلی حَدِّ السُّیُوفِ وَشُرْبِ الْحُتُوفِ، وَلَمْ تَبْرَؤُوا مِنِ ابْنِ عَمِّ رَسُولِ

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَلا ضَعُفْتُمْ وَلا وَهَنْتُمْ، وَآثَرْتُمُ الدَّارَ الْباقِيَهَ عَلَى الدَّارِ الْفانِيَهِ حَتّى قُتِلْتُمْ صَبْراً فِی سَبِيلِ اللَّهِ، وَنُصْرَهِ ابْنِ عَمِّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، صابِرِينَ مُحْتَسِبِينَ غَيْرَ ناكِلِينَ وَلا خائِفِينَ، فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكُمْ وَظَلَمَكُمْ وَاسْتَحَلَّ مِنْكُمُ الْمَحارِمَ وَضاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذابَ الْأَلِيمَ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا أَنْصارَ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ يا أَنْصارَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ ياأَنْصارَ أَمِيرِالْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِی طالِبٍ، وَأَنْصارَ الْإِسْلام، اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ رَزَقَنَا اللَّهُ مُرافَقَكُمْ مَعَ الْأَبْرارِ فِی جِوارِ النَّبِیِّ الْمُخْتارِ مَعَ الْأَئِمَّهِ الْأَطْهارِ، صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ، وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَهُ اللَّهِ وَبَرَكاتُهُ.

اویس قرنی

اویس از حواریّین و شیعیان مخلص و فداکار امیرالمؤمنین علی علیه السلام بود که به زهد و تقوا شهرت داشت. نقل شده که پیامبر خداصلی الله علیه وآله به اصحاب خود فرمود: «بشارت باد شما را به مردی از امّت من که اورا اویس گویند، همانا او مانند ربیعه و مضر را شفاعت می کند و از برترین تابعین است».

گویند اویس برخی از شب ها را با یک رکوع و برخی دیگر را با یک سجود به صبح می آورد.

در روایت است که رسول خداصلی الله علیه وآله فرمود: «بوی بهشت از جانب قَرَن می وزد، چقدر مشتاق دیدار تو هستم ای اویس قَرنی، هر که او را ملاقات کرد از جانب من به او سلام برساند».

آمده است که اویس شتر بانی می کرد و از اجرت آن مادرش را نفقه می داد. زمانی از مادر اجازه گرفت که به مدینه رود و به زیارت پیامبر مشرف شود، مادرش گفت اجازه می دهم به شرط آن که بیشتر از نیم روز

توقف نکنی، اویس به مدینه سفر کرد و چون به خانه پیامبر آمد، حضرت در خانه نبود، ناچار اویس پیامبر اسلام را ندیده به یمن بازگشت. رسول اللّه چون به خانه بازگشت، فرمود: این نور کیست که در اینجا می نگرم؟!» گفتند: شتر بانی که اویس نام داشت در این سرای آمد و باز شتافت، حضرت فرمود: او در خانه ما این نور را به هدیه گذاشت و برفت، «اِنّی لَاَنْشَقُ رَوْحَ الرَّحْمنِ مِنْ طَرَفِ الْیَمَنِ»؛ «من از طرف یمن نفس الرحمن را استشمام می کنم».

اویس در صفین با امیرالمؤمنین علی علیه السلام بیعت کرد و در خدمت آن حضرت جنگید تا شهید شد و مزار شریفش در نزدیکی مرقد عمّار یاسر در منطقه صفین قرار دارد. رحمت و رضوان خدا بر او مبارک باد.

زیارت حضرت اُویس القرنی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ناصِرَ الْاِسْلامِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُطِیعَ وَلِیِّ اللَّهِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الصَّابِرُ الْمُجاهِدُ وَالْمُقاتِلُ الزَّاهِدُ، اَلسَّلامُ عَلی مَنْ بایَعَ عَلِیّاً اَمِیرَالْمُؤْمِنِینَ وَفَدی بِنَفْسِهِ سَیِّدَ الْوَصِیِّینَ وَجاهَدَ فِی سَبِیلِ اللَّهِ حَتَّی اسْتُشْهِدَ صابِراً مُحْتَسِباً، فَقَدْ قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «سَیُقْتَلُ اُوَیْسٌ الْقَرَنِیُّ بِأَرْضِ صِفِّینَ فِی رِکابِ خَلِیفَتِی اَمِیرِالْمُؤْمِنِینَ»، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا شَهِیدَ الْوِلاءِ، اَلسَّلامُ عَلَی مَنْ خَصَّهُ رَسُولُ اللَّهِ بِالْمَدْحِ وَالثَّناءِ، فَقالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فِی حَقِّهِ: «اُوَیْسٌ راهِبُ هذِهِ الْاُمَّهِ»، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا قَتِیلَ الْاَعْداءِ وَالصَّابِرَ عَلَی الْبَلاءِ فَجَزاکَ اللَّهُ عَنِ الْاِسْلامِ اَحْسَنَ الْجَزاءِ، وَقالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فِی حَقِّهِ: «یَدْخُلُ الْجَنَّهَ بِشَفاعَتِهِ مِثْلُ رَبِیعَهَ وَ مُضَرٍ»، وَ قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «واشَوْقاهُ اِلَیْکَ یا اُوَیْسٌ الْقَرَنِیُّ، اَلا فَمَنْ لَقِیَهُ

فَلْيُقْرِئْهُ مِنِّی السَّلامَ، اُوَیْسٌ خَیْرُ التّابِعِینَ»، اَلسَّلامُ عَلی مَنْ اَلْبَسَهُ اَمِیرُالْمُؤْمِنِینَ فِی اَرْضِ صِفِّینَ اَفْضَلَ حُلْیِهٍ وَوِسامٍ، فَتَقَدَّمَ لابِساً لِباسَ سَیِّدِ الْاَنامِ فَقاوَمَ الْاَعْداءَ اللِّئامَ ثابِتاً رَغْمَ الرِّماحِ وَالسِّهامِ حَتّی نالَ شَهادَةَ الْکِرامِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اُوَیْسُ الْقَرَنِیُّ وَعَلی صاحِبِکَ عَمّارِ بْنِ یاسِرٍ، سَیِّدِی وَمَوْلایَ، أَتَیْتُکَ زائِراً، وَحاجَتِی لَکَ مُسْتَوْدِعاً، فَاَسْأَلُ اللّهَ الَّذِی اَکْرَمَکَ بِالشَّهادَهِ اَنْ یَحْشُرَنِی فِی مَرْتَبَتِکُمْ یَوْمَ الْقِیامَهِ، أَشْهَدُ أَنَّکَ قَدْ نَصَحْتَ وَجاهَدْتَ حَتّی اسْتُشْهِدْتَ فَیا لَیْتَنِی کُنْتُ مَعَکُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِیماً وَالسَّلامُ عَلی جَمِیعِ شُهَداءِ الْاِسْلامِ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ.

عمّار یاسر

عمّار بن یاسر العَنَسی از بزرگان صحابه رسول خداصلی الله علیه وآله، از یاران برگزیده امیرالمؤمنین علیه السلام و از شکنجه دیدگان در راه خدا است. او حلیف بنی مخزوم و مکنی به ابی یقظان و از مهاجرین به حبشه و از نمازگزاران به دو قبله و حاضر شدگان در بدر و مشاهد دیگر است.

عمار به همراه پدرش یاسر و مادرش سمیه و برادرش عبداللّه در اوائل بعثت مسلمان شدند. و مشرکان قریش آنان را شکنجه های سخت کردند. پیامبرصلی الله علیه وآله بر ایشان می گذشت و تسلّی می داد و امر به شکیبانی می کرد و می فرمود: «صبراً یا آلَ یاسرٍ فإِنَّ مَوْعِدَکُمُ الجَنَّهُ».

کفار قریش پدر و مادر عمّار را در مقابل دیدگان او به شهادت رساندند و سمیّه اولین زن در اسلام است که شهید شد. حضرت رسول صلی الله علیه وآله فرمود:

«اَللَّهُمَّ لا تَعَذِّبْ اَحداً مِنْ آلِ یاسِرٍ بِالنّارِ»؛ «پروردگارا! هیچیک از خاندان یاسر را در آتش مسوزان».

و نیز آن حضرت در حقّ یاسر فرمود:

«عَمّارٌ مَعَ الْحَقِ وَالْحَقُّ مَعَ عَمّارٍ حَیْثُ کانَ، عَمّارٌ جِلْدَهُ بَیْنَ عَیْنِی وَاَنْفِی تَقْتُلُهُ الْفِئَهُ الْباغِیَهُ»؛ «عمار با حقّ و

حقّ با عمار است ... گروه باغی و طغیانگر و متجاوز او را می کشند».

عمار در نهم صفر سال ۳۷ هجری در سن ۹۱ یا ۹۳ و یا ۹۴ سالگی در صفین به شهادت رسید، امیرالمؤمنین علیه السلام در آخرین لحظات عمر مبارک عمار بر بالین او آمد و سرش را به زانوی مبارک نهاده، فرمود: « ... اِنَّا للّٰهِ وَاِنَّا اِلَیْهِ راجِعُونَ هرکه از وفات عمار دلتنگ نشود او را از مسلمانی نصیب نباشد ... نه یک بار عمّار را بهشت واجب شد بلکه بارها استحقاق آن را پیدا کرد و جنّات عَدن او را مهیّا و مُهَنّا باد».

فضائل و مناقب عمّار بیش از آن است که در این مختصر بگنجد و در فضیلت او همین بس که در جنگ صفین آن گاه که به شهادت رسید، خود حضرت علی علیه السلام بر او نماز گزارد و با دستان مبارکش او را به خاک سپرد، بارگاه ملکوتی این صحابی بزرگ در کنار شهر «رَقّه» در منطقه صفین است. رَحْمَةُ اللّٰهِ وَرِضْوانُهُ عَلَیْهِ وطُوبی لَهُ وَحُسْنَ مَآب.

مناسب است زائران آن حضرت این گونه عرض ادب و اظهار ارادت کنند:

زیارت حضرت عمار بن یاسر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ناصِرَ الْاِسْلامِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رافِضَ الْاَصْنامِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَابْنَ اَوَّلِ الشَّهیدَةِ فِی الْاِسْلامِ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمُعَذَّبُ بِسِیاطِ الظّالِمِینَ وَالصّابِرُ فِی وُجُوهِ الْمُعْتَدِینَ، اَلسَّلامُ عَلی مَنْ عُذِّبَ عَلَی الصَّخْرَةِ الرَّمْضاءِ، اَلسَّلامُ عَلی مَنْ رَأی اَباهُ یُعَذَّبُ بِالصَّحْراءِ، اَلسَّلامُ عَلی مَنْ شاهَدَ اُمَّهُ وَاَباهُ شَهِیدَیْنِ فِی الْعَراءِ، فَقَدْ قالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: صَبْراً یا آلَ یاسِرٍ، فَاِنَّ مَوْعِدَکُمُ الْجَنَّةُ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا فَخْرَ الْمُؤْمِنِینَ، اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ناصِرَ رَسُولِ رَبِّ

الْعالَمِينَ، وَوَصِيِّهِ عَلِيٍّ اَمِيرِالْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكاتُهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْکَ اَيُّهَا الْمُمْتَحَنُ فِی دِينِهِ وَالْمُبْتَلی بِيَقِينِهِ وَالْمُكْرَهُ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إيمانِهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْکَ يا مَنْ قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ عَمَّاراً جِلْدَةُ بَيْنَ عَيْنِی وَاَنْفِی، وَقالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مُلِیءَ عَمَّارٌ اِيماناً مِنْ شاشَهِ رَأْسِهِ حَتّی اَخْمَصِ قَدَمَيْهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْکَ يا مَنْ قالَ فِيکَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: وَيْحَ عَمَّارٍ يَدْعُوهُمْ إِلَى الْجَنَّهِ وَيَدْعُونَهُ إِلَى النَّارِ، اَلسَّلامُ عَلَيْکَ اَيُّهَا الثائِرُ فِی وَجْهِ اَهْلِ النِّفاقِ الْقاسِطِينَ، اَلسَّلامُ عَلَيْکَ يا مَنْ قالَ لَکَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: آخِرُ شَرابِکَ مِنَ الدُّنْيا ضَواحٌ مِنْ لَبَنٍ وَتَقْتُلُکَ الْفِئَهُ الْباغِيَهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْکَ اَيُّهَا الشَّهِيدُ فِی حَرْبِ صِفِّينَ، اَلسَّلامُ عَلَى الْعَزِيزِ الثَّائِرِ وَالْمُؤْمِنِ الصَّابِرِ، اَلسَّلامُ عَلى مَنْ قالَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مَنْ عادی عَمَّاراً عاداهُ اللَّهُ وَمَنْ اَبْغَضَ عَمَّاراً اَبْغَضَهُ اللَّهُ، اَلسَّلامُ عَلَيْکَ يا مَنْ بَلَغْتَ الثَّالِثَهَ وَالتِّسْعِينَ فِی الْجِهادِ وَالْعِبادَهِ، اَلسَّلامُ عَلَيْکَ اَيُّهَا الْمُخْلَصُ فِی جِهادِ الْباغِينَ وَالْمُحامِی عَنْ اَمِيرِالْمُؤْمِنِينَ، سَيِّدِی وَمَوْلایَ اُشْهِدُ بِاللَّهِ اَنَّکَ قَدْ نَصَحْتَ فَاَبْلَغْتَ وَجاهَدْتَ حَتَّی اسْتُشْهِدْتَ فِی سَبِيلِ اللَّهِ، اَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِی وَفَّقَکَ لِما يَرْضاهُ اَنْ يَرْزُقَنا مُجاوَرَتَکَ فِی الْجَنَّهِ اِنَّهُ سَمِيعُ الدُّعاءِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ.

پی نوشت ها

۱) بنابر قول مشهور.

۲) چاپ انتشارات مسجد مقدّس جمکران.

۳) کتاب چاپ مشعر.

۴) مرقد شریف ایشان در شهر قم می باشد.

۵) چاپ مشعر.

۶) چاپ مشعر

۷) اعیان الشیعه، ج ۱، ص ۶۲۷ و مفتاح الجنات، ج ۲، چاپ بیروت.

۸) مفتاح الجنات، ج ۲، ص ۲۶۳.

۹) در تاریخ وفات بلال و همچنین در محل دفن او، اختلاف است و نوشته متن طبق روایت مشهور است.

۱۰)

سوره انسان، آیه ۸.

درباره مرکز

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِی الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند ؟

سوره زمر/ ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ.ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب « مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱.بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)

۲.تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی

۳.جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...

۴.سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو

۵.گسترش فرهنگ عمومی مطالعه

۶.زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱.عمل بر مبنای مجوز های قانونی

۲.ارتباط با مراکز هم سو

۳.پرهیز از موازی کاری

۴.صرفا ارائه محتوای علمی

۵.ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱.چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲.برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳.تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴.تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵.ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶.تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷.راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸.طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹.برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰.برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱.JAVA

۲.ANDROID

۳.EPUB

۴.CHM

۵.PDF

۶.HTML

۷.CHM

۸.GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱.ANDROID

۲.IOS

۳.WINDOWS PHONE

۴.WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

درپایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که مـا را در دستیـابی به این هـدف یـاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادنـد تقـدیر و تشـکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصـفهان -خیابان عبـدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شـهید محمد حسن توکلی -پلاک ۱۲۹/۳۴- طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۸۸۳۱۸۷۲۲ ـ ۰۲۱

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

قائمیه
مرکز تحقیقات رایانه ای
اصفهان
www
برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹